

Miljøstyrelsen (mst@mst.dk)

23. september 2016

Vedr.: j. nr. MST 1251-0009229-00149: Udkast til ny dambrugsbekendtgørelse

Cc: Thomas B. Larsen (thobj@mst.dk) og Sezen Z. Celik (sezce@mst.dk)

Vi takker for udkastet og noterer, at det overordnet set udmønter de to reguleringsspor fra vækstplan for akvakultur. Vi er glade for, at udkastet fjerner flere af de "knaster", som vi tidligere har påpeget.

Udkastet indeholder desværre fem alvorlige "knaster", og derfor vil det ikke fuldt ud skabe rammen for det politiske ønske om vækst, som er udtrykt i fødevare- og landbrugspakken og vækstplan for akvakultur. Der er også behov for flere tekniske ændringer og sproglige justeringer. De fem "knaster" introduceres her, og vi henviser til bilag for en mere detaljeret gennemgang af vores ønsker og forslag til ændringer.

1. Overgangsregler og mulighed for at blive reguleret på foderkvote indtil 2026

Jf. den politiske aftale om vækstplan for akvakultur skal dambrug uanset størrelse kunne godkendes på foderkvote med individuelle BAT krav. Udkastet er i strid med den politiske aftale, fordi der stilles krav om, at dambrug på foderkvote med foderforbrug > 100 tons skal godkendes med BAT-standardkrav.

2. Måling af vandføring på dambrug på foderkvote

Det fastholdes, at dambrug på foderkvote skal måle vandføring i alle indtag og afløb med en nøjagtighed på ± 5 . Det er et overflødigt og omkostningstungt krav, som ikke står i et rimeligt forhold til de kontrolmæssige gevinster.

3. Maksimalt vandindtag for dambrug på foderkvote

I udkastet reduceres det maksimale vandindtag til dambrug på foderkvote med 53 %. Der er ikke fagligt belæg for denne skærpelse, og flere dambrug har i klagesager har fået medhold i, at de har behov for den vandmængde, der følger af den gældende bekendtgørelse.

4. Udlederkontrol tillader kun modeldambrug type 3 med indtag af dræn- eller grundvand

Det følger af en række bilag, at dambrug (især med $F_{\text{till}} > 230$ tons) på udlederkontrol de facto kun kan designes som modeldambrug type 3 med indtag af dræn- eller grundvand. Det er ikke acceptabelt, at princippet om udlederkontrol via bilag udhules og indskrænkes via et "skjult" teknologikrav.

5. BAT standardkrav for anlæg på udlederkontrol og for fisk > 1 kg

Der er ikke et tilstrækkeligt sikkert fagligt og økonomisk grundlag for at fastsætte valide BAT standardkrav for fisk > 1 kg. Derfor er de i strid med styrelsens egne krav om, at BAT værdier skal bygge på data, der "kan dokumentere, at teknikken leverer de påståede resultater".

Venlig hilsen

Brian Thomsen

Dansk Akvakultur

Bilag

Bemærkninger til udkast til ny dambrugsbekendtgørelse

1. Overgangsregler og mulighed for at blive reguleret på foderkvote indtil 2026

Det fremgår af den politiske aftale om vækstplan for akvakultur, at anlæg med et foderforbrug > 100 tons skal overgå til udlederkontrol, men at det skal ske senest med udgangen af 2026. Det indebærer, at alle dambrug uanset størrelse skal kunne godkendes på foderkvote med individuelle BAT krav i henhold til § 30 i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed.

§ 16 og 18 er formuleret i strid med den politisk aftale, fordi der her stilles krav om, at dambrug med et foderforbrug > 100 tons skal godkendes med BAT-standardkrav anført i bilag 7. Derfor skal udkastet ændres som følger:

- § 16, stk. 3 ændres til: "For ferskvandsdambrug med et foderforbrug over 100 tons skal kommunalbestyrelsen lægge bilag 3-6 og 8 til grund ved meddelelse af godkendelse eller revurdering på foderkvoteregulering i henhold til bekendtgørelsens § 26".
- § 18, stk. 1 nr. 6 ændres til: "BAT krav i henhold til § 30 i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed".

2. Krav til måling af vandføring på dambrug på foderkvote

Der stilles krav til, at vandføring i alle indtag og afløb fra dambrug på foderkvote (ex vælddambrug) skal måles med en nøjagtighed på ± 5 (§ 16 stk. 1 og 3, § 19 stk. 1, nr. 2 og bilag 3 og 4).

Det motiveres i høringsbrevet med, at "*vandmålingen er central i relation til egenkontrolprøverne og muligheden for at vurdere og kontrollere dambrugets samlede miljøbelastning*".

Krav til måling af vandføring er vigtigt for anlæg på udlederkontrol, men der er intet fagligt belæg for, at kravene skal omfatte dambrug på foderkvote.

For denne type anlæg vil vurdering og kontrol af dambrugets miljøbelastning i forhold til udledninger af ammonium-kvælstof, total N og P samt BI_5 skulle udføres via kontrol af udledergrænseværdier jf. bilag 3. Det kræver kun kendskab til median minimum og den årlige aktuelle vandafledning fra dambruget.

Kravene er overflødige, og de vil påføre dambrugerne betydelige omkostninger til investeringer i udstyr og ombygninger, som ikke står i et rimeligt forhold til de kontrolmæssige gevinster. Kravene vil endvidere ikke være teknisk gennemførlige på en række dambrug.

- Kravene til måling af vandføring i ind- og udløb på dambrug på foderkvote med udgår i § 19 stk. 1, nr. 2, bilag 3 og 4 og erstattes med en ny bestemmelse om, at "*vandføringen gennem dambruget skal kunne måles ved en særlig indretning*".

3. Maksimalt vandindtag for dambrug på foderkvote

I udkastet reduceres det maksimale vandindtag til dambrug på foderkvote med 53 %, fordi det sættes i forhold til F_{till} .

En række dambrug er med afsæt i den eksisterende bekendtgørelse tildelt vandmængder svarende til 250 l/s per 100 tons relateret foder. Flere af disse afgørelser er stadfæstet af Natur- og miljøklagenævnet. Det følger heraf, at dambrug fagligt kan argumentere for et reelt vandbehov i henhold til bestemmelsen i den gældende bekendtgørelse. Det skyldes bl.a., at behovet for vand afhænger af de lokale forhold. Der er således tilfælde, hvor fx relativt høje vandtemperaturer om sommeren eller relativt lave vandtemperaturer om vinteren gør, at behovet for vand kan være op til 250 l/s per 100 tons relateret foder.

Vi noterer, at styrelsen ikke har argumenteret for den meget vidtgående skærpelse i høringsbrevet.

- Skærpelsen i bilag 3 udgår, så det maksimale vandindtag til dambrug på foderkvote fastholdes til 250 l/s per 100 tons relateret foder.

4. Udlederkontrol for dambrug med $F_{\text{till}} > 230$ tons tillader kun modeldambrug type 3 med indtag af dræn- eller grundvand

Det følger af bilag 1, 2 og 7, at dambrug med $F_{\text{till}} > 230$ tons på udlederkontrol de facto kun kan designes som modeldambrug type 3 (MD 3) med indtag af dræn- eller grundvand.

Misereen skyldes, at udkastet viderefører en række gamle krav og reguleringsprincipper for MD 3. Det strider mod princippet bag moderne emissionsbaseret regulering, og det er ikke acceptabelt, at bekendtgørelsen fastlåser en udvikling, som kun tillader MD 3 med indtag af dræn- eller grundvand.

Vi ønsker, at dambrug med $F_{\text{till}} > 230$ tons på udlederkontrol også skal kunne designes som fx MD 1 med indtag af overfladevand. Dette begrundes i det efterfølgende.

Flere dambrug er placeret på lokaliteter, hvor det er umuligt at anvende dræn- eller grundvand. Det kan skyldes, at den tilstrækkelige vandmængde ikke er tilstede eller, at kvaliteten ikke tillader opdræt af fisk. Disse anlæg stilles i en umulig situation, da de ikke kan opfylde alle krav i de tre bilag.

Der er flere eksisterende MD 1, som anvender overfladevand. Disse anlæg kan ikke overholde flere af kravene til MD 3. Det vil ikke være økonomisk rentabelt, og i flere tilfælde ikke teknisk muligt, at ombygge disse anlæg til MD 3 med indtag af dræn- eller grundvand.

MD 3 er designet til produktion af portionsørreder til videreforædling. Det er vigtigt, at branchen også kan opdrætte andre varianter, herunder fx rognfisk og andre specialvarer, som ikke kan opdrættes i MD 3.

Derfor er det afgørende, at krav til driftsforhold (bilag 1), rensegrader (bilag 2) og BAT-standardkrav (bilag 7) ændres, så det også vil være muligt at etablere fx MD 1 med indtag af overfladevand.

a) Krav til indretning, drift og renseforanstaltning

Her er hovedproblemet, at kravene til anlæg med $F_{\text{till}} > 230$ tons kun kan opfyldes af MD 3 med indtag af dræn- eller grundvand. Det skyldes især, at fx MD 1 med indtag af overfladevand ikke kan opnå den samme nødvendige temperaturregulering som dambrug, der indtager grundvand. Derfor fordrer de et højere vandindtag.

- Tabel 1 i bilag 1 ændres, så krav for dambrug med indtag af overfladevand og $F_{\text{till}} > 230$ tons bliver identiske med krav for $25 > F_{\text{till}} < 230$ tons.

b) Krav til rensegrader

Præmission om, at udkastet kun tillader MD 3 med indtag af dræn- eller grundvand ses mest tydeligt af krav til rensegrader for ammonium-kvælstof og BI_5 i tabel 3/bilag 2. Her er kravet identiske med de rensegrader, der tidligere blev fastlagt for MD 3 i modeldambrugsbekendtgørelsen (nr. 478/2011). Dette er særligt kritisk, fordi kravene i tabel 3/bilag 2 ikke kan fraviges jf. § 10

Hovedproblemet er, at MD 1 med indtag af overfladevand ikke kan overholde rensegraderne for BI_5 og ammonium-kvælstof i tabel 2/bilag 3. Vi har tidligere fagligt argumenteret for, at kravene skal ændres, og vi henviser til vores høringsvar af 2. marts 2015, notat fra DCE-AU om "BAT- og ammoniumkrav ved ferskvandsdambrug" fra januar 2014 og notat fra DTU-Aqua "Notat med forslag til reviderede BAT-værdier på dambrug" fra april 2013.

- Krav i tabel 3 i bilag 2 til rensegrader for ammonium og BI_5 for dambrug med $F_{\text{till}} > 230$ tons sænkes til hhv. 55 og 75 %.

c) BAT standardkrav for fisk < 1 kg

BAT-standardkravene er identiske med de værdier, der er anført i notat fra DTU-Aqua "BAT- og ammonium krav ved ferskvandsdambrug" fra april 2013. Notatet forholder sig kun til, hvad der er teknisk muligt, og økonomiske forhold inddrages ikke. Vi har påpeget denne kritiske mangel flere gange, og vi fastholder, at kravene ikke er økonomisk opnåelige. Det gælder især for anlæg med $F_{\text{till}} > 230$ tons med indtag af overfladevand. Det understøttes af notatet, som påpeger, at kravene indebærer en betydelig skærpelse af rensegraderne for især de "større dambrug" sammenlignet med den forventede samlede renseseffekt.

Kravene indebærer, at disse kun kan ombygges til MD 3 med indtag af dræn- eller grundvand for at kunne overholde BAT kravet for fx BI_5 . Det er ikke økonomisk rentabelt for alle, og der er flere steder, hvor de lokale vandressourceforhold ikke tillader indtag af dræn-/grundvand.

Stigende investerings- og driftsomkostninger gør, at det som tommelfingerregel først er økonomisk rentabelt at investere i MD 3 teknologi med en F_{till} på minimum 500 tons. Dertil kommer, at det faglige grundlag for BAT kravene er baseret på data fra eksisterende modeldambrug, som alle er opført med 25 – 40 % investeringstilskud fra fiskeriprogrammet. Det er ikke acceptabelt, at BAT standardkrav kun kan overholdes med offentlige tilskud.

- Bilag 7 ændres, så den nuværende størrelsesklasse på 230 tons hæves til 500 tons.

5. BAT standardkrav for anlæg på udlederkontrol og for fisk > 1 kg

Det følger videre af notatet fra DTU-Aqua, at der ikke er et tilstrækkeligt sikkert fagligt grundlag for at fastsætte valide BAT værdier for store fisk over 800 gram. Derfor er indførelse af BAT standardkrav for fisk > 1 kg (undtagen moderfisk) i strid med Miljøstyrelsens egne krav om, at BAT værdier skal bygge på data, der *"kan dokumentere, at teknikken leverer de påståede resultater"*.

Det er ligeledes ikke acceptabelt, at BAT standardkrav for store fisk fastsættes i faste intervaller. Det skyldes formodentligt netop, at det faglige grundlag ikke tillader inddeling i kontinuerte intervaller. Vi er heller ikke bekendte med, at styrelsen har analyseret og vurderet de økonomiske konsekvenser af de foreslåede BAT-standardkrav.

- Tabel 2 i bilag 7 udgår, og forholdet revurderes, når der er tilvejebragt et sikkert fagligt grundlag, som også belyser de økonomiske forhold.

6. Faktuelle fejl, sproglige rettelser og tekniske jusetringer

a) *Krav til sammensætning af foder til yngel*

Yngel op til 50 gram har særlige krav til foderets indhold af fosfor. Det er bl.a. vigtigt for at undgå deformiteter. Det er vigtigt, at bekendtgørelsen tager højde for dette forhold, da kvaliteten af yngel har afgørende betydning for kvaliteten af den færdige fisk. DTU-Aqua har ved flere lejligheder defineret yngel som små fisk op til 50 gram. Det følger fx af rapporten om *"Udvikling af dansk økologisk yngelopdræt"* fra 2015. Vi indstiller derfor, at det i bilag 5 tilføjes, at krav til indhold og fosfor angivet under pkt. c og d ikke gælder for yngel op til 50 gram per stk.

b) *I § 9 stk. 2 fjernes "til enhver tid"*

Det er en sproglig stramning, som går videre end de krav, der stilles i §10 stk. 2 og bilag 8, hvor der (korrekt) alene stilles krav om overholdelse.

c) *Ordet "ørred" erstattes med "regnbueørred"*

Ørred er ikke en art, og derfor skal det ændres til regnbueørred (*Oncorhynchus mykiss*). Det gælder for bilag 5 og bilag 7.

d) *Krav om der altid skal indsendes" målfast plan over dambrugets indretning" ved revurdering fjernes*
Udgangspunktet er, at kommunen allerede har en målfast plan over dambruget. Derfor skal der kun indsendes en sådan, hvis der er behov derfor.

e) *Mulighed for brug af fx "faunasigte" som afgitringsforanstaltning*

Det følger af § 14 stk. 3 nr. 6 og § 20 stk. 3 nr. 6 at gitterstave skal være rektangulære eller have udpræget ellipsefacon. Det udelukker brug af fx faunasigte, og derfor bør der i begge tilfælde tilføjes *"eller lignende"*.

f) *Krav om at indsende ny ansøgning ændre til supplerende oplysninger*

Det følger af § 28 og 29, at der i verserende sager skal indsendes en ny ansøgning. Dette ændres til krav om at indsende supplerende oplysninger jf. den nuværende bekendtgørelse.

Miljø- og Fødevareministeriet

Miljøstyrelsen

Strandgade 29

1401 København K

(Sendt elektronisk mst@mst.dk, thobj@mst.dk & sezce@mst.dk)

Vingsted, den 23. september 2016.

Danmarks Sportsfiskerforbunds bemærkninger til udkast til ny dambrugsbekendtgørelse, Journal nr. MST 1251-00092:

Danmarks Sportsfiskerforbund har modtaget udkast til dambrugsbekendtgørelse samt høringsbrev, og takker for muligheden for at komme med bemærkninger til udkastet.

Et overvejende politisk bestemt udkast frem for en faglig tilgang med inddragelse af alle interessenterne.

I det til udkastet medfølgende høringsbrev, begrundes udkastet i at Bekendtgørelsen er en udmøntning af aftalen om en vækstplan for dansk akvakultur af 30. juni 2016 "Dansk akvakultur i vækst", som er indgået i forlængelse af aftalen om Fødevare- og landbrugspakken af 22. december 2015.

Dette opfatter Danmarks Sportsfiskerforbund som vi nu skal have en bekendtgørelse, der skal leve op til en politisk aftale, frem for som tidligere bekendtgørelser, der byggede på faglighed og samarbejde mellem interessenterne, samt naturligvis med en efterfølgende politisk afvejning.

Intentionerne i anbefalinger fra Akvakulturudvalget 2010, bliver nu skyllet ud med badevandet.

Medio 2009 nedsatte daværende Miljøminister Troels Lund Poulsen og Fødevareminister Eva Kjer Hansen et udvalg med henblik på at få anbefalinger til hvordan et ønske om vækst i akvakulturerhvervet kan forenes med hensyntagen til vandmiljøet. Akvakulturudvalget afsluttede sit arbejde i maj 2010 og opgaven var at komme med anbefalinger til en bæredygtig udvikling af dansk akvakultur og alle var enige om at arbejdet var lykkedes rigtig godt.

I forordet fra 2010 er visionen om en bæredygtig strukturudvikling meget fint beskrevet i dette afsnit:

Denne rapport søger gennem forslag om et effektivt forvaltningssystem, anvendelse og dokumentation af bæredygtighedsstandarder at sikre dansk produktion og eksport en fremtid på markedet for produkter, hvor bæredygtighed udgør en værdi, der kan omsættes til gavn for dansk vækst i de akvakulturrelaterede erhverv, og hvor forvaltningsprincipperne sikrer, at erhvervet har et betydeligt incitament til at investere i miljøforbedringer.

Dambrugsbekendtgørelsen som den foreligger i udkast, vil på ingen måde sikre den strukturudvikling mod omlægning fra traditionelle dambrug til større og mere moderne, ressourceeffektive og miljøvenlige anlæg som ønsket i anbefalingerne fra 2010. Vi redegør for dette i de følgende afsnit.

Bekendtgørelsesudkastet indfører 2 spor for regulering – det ene spor med for lang tidsfrist.

Med det nye bekendtgørelsesudkast indføres to reguleringsspor afhængigt af det enkelte dambrugs størrelse og afhængigt af om der er tale om eksisterende eller nye anlæg.

Alle nye dambrug samt eksisterende dambrug, der endnu ikke har en miljøgodkendelse, eller miljøgodkendte dambrug, der udvider eller ændrer deres produktion skal som udgangspunkt på emissionsbaseret regulering, hvilket Danmarks Sportsfiskerforbund hilser velkommen. Dog er det helt unødvendigt at der gives 10 års frist for denne omstilling.

I det andet spor får kommunerne en meget stor og umulig opgave, hvis alle dambrug skal have samme vurdering og vilkår.

I andet spor skal anlæg på maks. 100 tons foder kunne blive på foderkvoteregulering. En regulering, hvor der er ikke er beskrevet standard BAT-krav til godkendelsen, hvilket vi finder mere end udfordrende for alle parter. Disse anlæg vil fremadrettet skulle have en individuel BAT-vurdering i henhold til § 30 i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed. Hensigten er bl.a. ifølge høringsbrevet, at det skal blive nemmere for mindre bestående anlæg, som ikke allerede har en miljøgodkendelse, at kunne leve op til kravene om godkendelse. Dette mener Danmarks Sportsfiskerforbund er et helt forkert ræsonnement.

Det bliver meget svært og tungt hvis kommunerne på egen hånd skal være i stand til at erhverve den nødvendige rutine og erfaring for at stille de nødvendige krav til BAT. Derudover frygter vi det bliver svært at sikre den nødvendige tid til arbejdet ude i kommunerne. Der skal gennemlæses et betydeligt antal faglige rapporter, og de kommunale medarbejdere må nødvendigvis holde sig ajour på området uagtet at mange kun har 1 – 2 dambrug, der skal godkendes hvert 10. år.

Danmarks Sportsfiskerforbund ser en næsten uoverskuelig opgave for de kommunale sagsbehandlere, når de skal miljøgodkende og meddele vandindvindingsstilladelse til de 70-80 anlæg under 100 tons foderkvote. Et eksempel der venter er den netop udarbejdede rapport ”Ny kontrolmetode for udledning fra ferskvandsdambrug” som er på 62 siders tekniske udredninger med et utal af henvisninger.

Når kommunale sagsbehandlere skal foretage en konkret vurdering og fastsætte BAT-krav er der en meget stor risiko for at dambrugene bliver uensartet bedømt. Dette kan gå ud over vandmiljøet og virke konkurrenceforvridende. Endelig skal godkendelser og tilladelser for de politisk udvalg, hvilket historisk kan give anledning til ændringer med uens vilkår og manglende vilje til at afveje miljøforhold mod erhvervsinteresser. Det er langt fra hensigtsmæssigt, hvis rammer og vilkår i miljøgodkendelser, vandindvindingsstilladelser og natur- og miljøhensyn er afhængig af hvilken kommune der er myndighed.

En uensartet myndighedsbehandling vil betyde yderligere pres på klagesystemet med forsinkelser og med flere tilbagevisninger af godkendelser til fornyet behandling hos myndigheden. Dette scenarie, som ingen interessenter ønsker eller har glæde af, er præcist hvad akvakulturerhvervet arbejdede på at undgå i de 2 år arbejdet pågik i Akvakulturudvalget. Det skal i denne sammenhæng

noteres, at af samtlige klager over godkendelser og tilladelser til ferskvandsdambrug, er der en ligelig fordeling mellem klager fra erhverv og fra de grønne organisationer.

Vi kommer således tilbage i en situation som før 1989, hvis udkastet underskrives af ministeren med det nuværende indhold. Det vil betyde at det må forudses at der vil være store forskelle i fastlagte teknologi- og udledningsniveauer kommunerne imellem, og hermed en betydelig grad af forskelsbehandling for de enkelte dambrug, når de godkendes og meddeles tilladelser til vandindvinding.

Udkastets sammenspil med vandområdeplaner og sikring af vandløbenes miljømål bliver sat under pres, hvis bekendtgørelsen godkendes som i udkastet.

Uagtet at vandområdeplanerne ikke er del af dambrugsbekendtgørelsens område, skaber det alligevel bekymring at udkastet nærmest modarbejder vandområdeplanernes virke for opnåelse af god økologisk tilstand i de danske vandløb.

De 2 spor i udkastet giver begge store udfordringer i forbindelse med at sikre vandløbenes kontinuitet. Der skal forsat være samtidighed mellem miljøgodkendelse og vandindvindingstilladelser efter vandforsyningsloven. Men der vil forsat være store udfordringer i forhold til miljøet. De eksisterende anlæg med en produktion svarende til anvendelse af over 100 tons foder skal overgå til emissionsbaseret regulering og BAT standardkrav senest med udgangen af 2026, hvilket som tidligere nævnt er en helt urimelig lang tidshorisont og som vil bevare status quo med hensyn til vandindtag.

Vandindvinding og arbejdet med at skabe kontinuitet i vandløbene understøttes ikke af udkastet.

Det er i dag alene modeldambrug type 1 (overfladevand) og type 3 (dræn- og grundvand) der indvinder produktionsvand uden en spærrende opstemning. En gruppe dambrug har etableret en unaturlig overhøjde af vandløbsbunden ved en stensætning der stuver vandet, så det løber ind på såkaldt "glat strøm". Endelig er der en stor gruppe der forsat indvinder vand ved en spærrende opstemning.

For anlæg på maks. 100 tons foder er der ingen krav om overgang til emissionsbaseret udledning. Disse anlæg tilhører for størstedelen den "bund" der ifølge de fælles anbefalinger fra Akvakulturudvalget skulle løftes og dette sker ikke ved udkastet. De skal som omtalt ovenfor godkendes og have en individuel BAT-vurdering.

Dambrug der forbliver på foderkvote vil ikke have et incitament til at fjerne stemmeværket. Hvis der skal skabe kontinuitet i vandløbene skal stemmeværkerne fjernes og den oprindelige vandløbsbund genskabes. På den måde sikres opfyldes af vandområdeplanernes miljømål for fisk og smådyr.

I Notat fra DTU-Aqua til Miljøstyrelsen fra 26. marts 2010 står følgende:

I forhold til opnåelse af god eller høj økologisk tilstand forudsætter Vandrammedirektivet, at der er sammenhæng (kontinuitet) i vandløbenes forløb, så faunaen frit kan vandre og sprede sig. I erkendelse af opstemningernes negative effekter er en del stemmeværker i de senere år opkøbt og fjernet/planlagt fjernet, herunder ved ombygning af dambrug til modeldambrug 3 som er uden væsentlig kontakt til vandløbene. I forhold til vildfiskebestandene anbefales denne type løsninger som den bedste løsning ved fortsat dambrugsdrift ved vandløbene, da de giver den mindste miljøpåvirkning af vandløbene. På sigt vurderes sådanne tiltag i vid udstrækning at være nødvendige, hvis vildfiskebestandene i de danske vandløb i henhold til Vandrammedirektivets krav skal sikres.

Uagtet at vandområdeplanerne ikke er del af dambrugsbekendtgørelsen regulering, skaber det alligevel bekymring at vi har denne lange tidshorizont for de store anlæg (til 2026), ligesom de dambrug der forbliver på foderkvote kan forsætte uden ændringer udover hvad kommunalbestyrelsen kræver.

Opkøbsordningen vil ikke blive anvendt i samme omfang fremadrettet.

Aftalen har bl.a. til formål at sikre, at udviklingen i dambrugssektoren går mod moderne, ressourceeffektive og miljøvenlige anlæg med henblik på at skabe fremtidig vækst i sektoren. Dette vil som tidligere omtalt med meget stort sandsynlighed ikke ske. I bedste fald vil ske en ekstrem langsom udvikling i den ønskede retning.

DSF tvivler endvidere på at opkøbsordningen vil blive anvendt i samme omfang som tidligere, hvilket skader både erhvervet ved at foderkvoter mangler til anlæg på emissionsbaseret regulering, og miljøet taber også.

Vi forventer ikke der vil blive fjernet mange stemmeværker, hvis der ikke sker opkøb af de gamle utidssvarende anlæg. DSF havde forventet at der for at sikre ensartethed i sagsbehandling skulle fremsættes standardkrav for BAT også for anlæg på maks. 100 tons foder.

Et sæt BAT-krav til anlæg på foderkvoter vil få flere dambrugsejere til at overveje at gå på pension eller efterløn. Rigtig mange ejere af disse anlæg har nået pensionsalderen, og de vil se at nødvendige investeringer for at opfylde BAT-krav ikke vil kunne betale sig. Et opkøb vil sikre en overførsel af foder til moderne anlæg og en god økonomisk ordening for ejerne ved afsked fra erhvervet.

Med udkastet i den nuværende form, kan udviklingen med at løfte bunden og overgangen til moderne anlæg forhales og det offentlige skal sandsynligvis ud og investere i omløbspassager, som ikke giver den nødvendige effekt og dermed sikrer målopfyldelse for fisk.

Der er eksempler på at det har været nødvendigt at fjerne stemmeværker, selvom der var etableret en omløbspassage. Passagen virkede ikke og så måtte det offentlige igen træde til og betale for en fjernelse af stemmeværket - dette er ikke omkostningseffektivitet.

2. udkast til dambrugsbekendtgørelse i høring på mindre end 2 år.

Sammenlignes dette udkast med det udkast der blev sendt i høring ultimo 2014 er det uforståeligt hvad der er sket på mindre end 2 år. Som beskrevet i et fælles høringssvar (medsendt som Bilag 1.) fra DN & DSF sidste år i forbindelse med tidligere udkast, var hverken DN eller DSF særligt tilfredse og som det fremgår er utilfredsheden hos Danmarks Sportsfiskerforbund meget stor med dette udkast.

Danmarks Sportsfiskerforbund frygter at mange af de fremtidige godkendelser i meget større omfang vil havne i klagesystemet. Enten på grund af utilfredse dambrugere eller fordi Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Sportsfiskerforening ikke ser, at der i nødvendigt omfang tages hensyn til miljøet.

En vejledning vil være en hjælp for kommunerne i godkendelsesprocessen.

Det er SVANA, der har det overordnede ansvar for vandplanlægningen. Det er NaturErhvervstyrelsen, der har det overordnede ansvar for udnyttelse af de danske fiskebestande.

De 2 styrelser er nu i samme ministerium og for at afbøde de fejl og mangler vi har beskrevet i ovenstående, kunne det være befordrende hvis Miljøstyrelsen, SVANA, NaturErhvervstyrelsen og KL i fællesskab udarbejder en vejledning, der sikrer den nødvendige hensyntagen til anden lovgivning, og sikrer at offentlige investeringer til ombygning af dambrug og vandløbsforbedringer kommer til at virke efter hensigten.

Hvis løsninger skal være omkostningseffektive kræves at det er de gode veldokumenterede løsninger der vælges. Vi ser desværre passageløsninger med omløbspassager, der må laves om fordi det efter udførelse bliver dokumenteret at disse løsninger ikke virker.

En vejledning vil medvirke til at sikre, at de kommunale sagsbehandlere er opmærksomme på mulige værktøjer og faglig bistand. F.eks. er fiskeplejekonsulenterne fra DTU-Aqua vigtige at konsultere på et tidligt tidspunkt i processen, når der skal skabes passage for de vandrende fisk. De giver råd ud fra videnskabelige arbejder, samt årelang undersøgelse af de vandrende fisk og de krav der skal være opfyldt for at et vandsystem kan have selvreproducerende bestande.

Det er vigtigt at det fra start er de gode løsninger der udføres, samt at der er opmærksomhed på alle forhold, der skal inddrages i sagsbehandlingen. Det er f.eks. meget vigtigt at de være opmærksom på hensynet til Natura 2000 udpegninger, og hvilke krav der skal honorere i denne sammenhæng.

Natura 2000 kræver ofte mere vidtgående krav til løsninger. Et eksempel er laksefisken snæbel, der kræver særlige forhold. Men også andre arter kræver specielle indsatser, f.eks. laks og lampretarterne. Endelig skal ål også have ekstra opmærksomhed og sidst men ikke mindst er fisk nu ét af tre miljømål i vandområdeplanerne.

En vejledning vil styrke ensartetheden i sagsbehandlingen, og vanskeliggøre andre løsninger end de, der er dokumenteret biologisk tilstrækkelige, faglig rigtige samt omkostningseffektive.

Vi skal sikre at den løsning som er beskrevet i miljørapport til vandplan 2 (2016-21) bliver reglen, når der skal fjernes stemmeværker ved overgang til udlederregulering eller ophør af dambrugsdrift.

Fjernelse af spærringer vil således generelt have positiv indvirkning på såvel selve vandløbet som i et vist omfang de vandløbsnære arealer.

Der kan naturligvis være lokale forhold der stiller yderligere og andre krav til løsninger. Dette kan være hensyn til kulturhistoriske forhold og bevaring af disse.

Politiske beslutninger har stor indflydelse i udkastet, som mangler det nødvendige hensyn til miljøet.

I høringsbrevet skriver miljøstyrelsen "Siden bekendtgørelse nr. 130 af 8.februar 2012 trådte i kraft, er der kommet ny viden fra forskere og praktisk erfaring fra kommuner og dambrugere, der har gjort det nødvendigt med visse justeringer af bekendtgørelsen".

Det fremgår desværre ikke af høringsbrevet hvad der er ny viden og hvad der er politisk besluttet. Hvis det var oplyst hvad der er en konsekvens af de politiske aftaler omkring Landbrugspakken og Vækstplan for Dansk Akvakultur, havde det været mere gennemskueligt.

Danmarks Sportsfiskerforbund mener at udkastet går længere end hvad der kunne forventes af ovenstående politiske aftaler. Det er påfaldende at samtlige krav som Dansk Akvakultur siden 2011 har fremført som "knasterne", nu imødekommes. Der er ikke på noget tidspunkt i processen sket inddragelse af grønne organisationer forud for offentliggørelse af udkastet.

Det er forstemmende at vi nu skal have en bekendtgørelse, som efter Danmarks Sportsfiskerforbunds vurdering ikke på nogen måde vil sikre miljøet og formålsbeskrivelsen om sikring af, at udviklingen i dambrugssektoren går mod moderne, ressourceeffektive og miljøvenlige anlæg med henblik på at skabe fremtidig vækst i sektoren. For dette kommer på ingen måde til at holde.

Formålet er fromt, men det er tydeligt, at der sikres erhvervet helt urimelige lempelser, som forhælder forbedringer for vandmiljøet og betyder store udfordringer i kommunerne. Den vil forsinke og vanskeliggøre målopfyldelse i vandområdeplanerne, specielt for fisk i vandløb med mindre dambrug, der vælger at blive på foderkvoteregulering.

Vi opfordrer derfor til at ALLE interessenter kaldes sammen til et dialogmøde om mulighederne for at sikre et nyt udkast, hvor der i konstruktiv dialog foretages den nødvendige afvejning mellem erhverv og vandmiljø.

Med venlig hilsen

Lars Brinch Thygesen

Miljøkonsulent

Miljøstyrelsen

Strandgade 29

1401 København K

Høringssvar er sendt elektronisk til: mst@mst.dk.

Vingsted/København, den 26. feb. 2015.

Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Sportsfiskerforbund sender hermed fælles høringssvar vedrørende Miljøstyrelsens forslag til ny dambrugsbekendtgørelse j.nr. MST-029-00149.

Danmarks Sportsfiskerforbund og Danmarks Naturfredningsforening har modtaget ovenstående udkast til bekendtgørelse med henblik på eventuelle bemærkninger.

De 2 organisationer har valgt at fremsende ét fælles høringssvar. Vi takker for muligheden, og vil indledningsvis konstatere at Miljøstyrelsen har imødekommet samtlige af Akvakulturerhvervets kritikpunkter, som blev fremført efter vedtagelse af gældende bekendtgørelse nr. 130 af 08/02/2012.

Miljøstyrelsen har dog bibeholdt det overordnede formål, at skabe incitament til en øget produktion og reduceret miljøbelastning ved at beholde reglen om at nye dambrug, og dambrug der ønsker at udvide eller ændre deres produktion, skal overgå til nye regler om udlederkrav.

Vi vil rose at BAT-krav til dambrug, der forsætter på foderkvoteregulering er bevaret i forslaget.

Vi beklager derimod, at kravet til en pumpeløsning på vandindvinding er udeladt. Vi finder at der er mangler, specielt er der unødvendig usikkerhed i afsnittene om dispensation til et højere vandforbrug ved økologisk produktion samt visse specialproduktioner. Desuden ser vi andre usikkerheder, der desværre kan forlænge godkendelsesproceduren, hvilket vi vil redegøre nærmere for i dette høringssvar.

Bekendtgørelsens tekst er mere klar end i bekendtgørelse nr. 130 af 08/02/2012. Åbenlyse fejl er rettet, men der er stadig forhold, som kan forbedres. Vi ved fra tidligere bekendtgørelser, at kommunalbestyrelserne har en meget uhomogen måde at sagsbehandle på i forbindelse med godkendelse af ferskvandsdambrug. Vi vil derfor foreslå, at der udarbejdes en anbefaling/vejledning med retningslinjer om hvilke emner og øvrig lovgivning, der bør indgå i sagsbehandlingen. Dette kan naturligvis ikke skrives direkte i bekendtgørelsen.

Dette vil vi redegøre nærmere for sidst i dette høringssvar.

Bemærkninger til de enkelte afsnit i forslag til bekendtgørelse:

Kapitel 1 Formål, område og definitioner

§ 1.

I § 1 stk. 1 præciseres, at bekendtgørelsen skal skabe incitament til at erhvervet anvender den bedst tilgængelige miljøteknologi. Hermed bidrager de til at opfylde miljømålene, hvor driften fra ferskvandsdambrug påvirker miljøet - det gælder for søer, vandløb og havet.

Med § 1 sendes et klart signal om, at de væsentligste af Akvakulturudvalgets anbefalinger bliver implementeret i denne bekendtgørelse, herunder også at der bliver skabt mulighed for produktionsudvidelser, når blot det ikke skader vandmiljøet.

§ 2.

Muligheden for at stille mere vidtgående krav er vigtig. Som det vil fremgå af vore ønsker om en vejledning til bekendtgørelsen. Vi må også konstatere, at vi ikke nu 2 år efter vedtagelse af bekendtgørelse nr. 130 af 08/02/2012, endnu ikke har set et eneste tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse har anvendt muligheden for at stille mere vidtgående krav af hensyn til anden lovgivning på natur- og miljøområdet.

§ 3.

Stk. 5

Her skal indarbejdes en note, så det sikres at proteinindholdet i faktisk anvendt foder, indgår i den beregning der ligger til grund for godkendt fodermængde. Hvis der ikke er den fornødne opmærksomhed på dette, kan kommunalbestyrelsen give tilladelse til en merudledning af kvælstof i forhold til de aftalte rammer.

Kapitel 2. Godkendelsespligt

§ 4.

Stk. 3

Det er af største vigtighed, at der i dette afsnit indskrives tidsfrister. Erfaringer viser at kommunalbestyrelserne har udvist meget stor langmodighed med frister for modtagelse af ansøgninger fra dambrug, der endnu ikke har en samlet godkendelse. Det er også vigtigt, at der sættes frister for den videre proces efter modtagelse af ansøgning om godkendelse.

Hvis det er et reelt ønske, at der nu skal være fremdrift i godkendelsesprocessen, skal miljøstyrelsen indskrive en frist på 2 måneder til at ikke godkendte dambrug, indsender en ansøgning til kommunalbestyrelsen. Det er erhvervsvirksomheder, som efter alt for mange år endnu ikke har en samlet godkendelse. Der skal desuden indskrives en frist på yderligere 2 måneder, inden færdiggørelse og meddelelse af tilladelse, så en samlet godkendelse kan sendes i offentlig høring maks. 6 måneder efter vedtagelse af bekendtgørelsen.

Kapitel 3 Revurderingspligt

§ 5.

Ingen bemærkninger.

Kapitel 4 Samtidig sagsbehandling ved godkendelse og revurdering

§ 6 og § 7.

Her skal indskrives tidsfrister som et værktøj i forbindelse med kommunalbestyrelsernes sagsbehandling.

Der skal være tidsfrister for hvornår der gives påbud. Vi har i 2015 stadig mange dambrug, som ikke er miljøgodkendt, og flere som ikke har en samlet vurdering af vandindvinding og miljøpåvirkning, hvilket vi finder yderst kritisabelt og problematisk i forhold til den almindelige retsbevidsthed.

Af hensyn til arbejdet i kommunerne er det vigtigt at der udpeges/indarbejdes de nødvendige værktøjer, og vi vil igen henvise til afsnittet om en vejledning til bekendtgørelsen. En samlet vurdering indbefatter naturligvis en VVM-screening og en vurdering i forhold til Natura 2000.

Kapitel 5 Overgang fra foderkvote til udleder kontrol

§ 8.

Ingen bemærkninger.

§ 9.

Det er tankevækkende, at der er dambrug i Danmark som endnu ikke er miljøgodkendte, efter det nu er 33 år siden at bekendtgørelse nr. 532 af 20. juni 1992 blev udsendt. Disse dambrug skal nu godkendes, men kan forsat blive godkendt på regulering af foderkvote, endda helt frem til 2022, hvilket ikke er tilfredsstillende.

Stk. 2. & stk. 3. Her er det igen nødvendigt, at indskrive krav om en tidsfrist på 2 måneder efter vedtagelse af bekendtgørelsen for modtagelse af en ansøgning til kommunalbestyrelsen. Der er nu gået mere end 30 år uden at det er lykkedes at få godkendt samtlige dambrug, derfor er en skærpelse af tidsfristen i bekendtgørelsen, ikke et urimeligt krav - men en nødvendighed.

Stk. 4.

Set i det historiske perspektiv med mere end 30 år uden en samlet godkendelse af mange dambrug, vandplanernes krav til kontinuitet og de mange offentlige interesser i de danske vandløb, er det på tide, at der stilles skærpede krav, og gives kommunalbestyrelserne de nødvendige værktøjer. Derfor skal teksten om at kommunalbestyrelsen KAN træffe afgørelser om at ikke-godkendte dele af dambruget ophører med driften, erstattes af et SKAL træffe afgørelse om ophør af driften.

§ 10. stk. 1 og § 11. stk. 1.

Vi finder tidsfristen for lang inden dambrug der reguleres på foderkvote, skal overgå til regulering på udlederkrav.

I bekendtgørelse nr. 130 af 08/02/2012 blev de ikke-miljøgodkendte dambrug favoriseret med hensyn til tidsfrister, nu er det den danske vandløbsnatur, der må vente på bekostning af utidssvarende produktionsmetoder.

Vi vil henvise til anbefalingerne fra et enigt Akvakulturudvalg i 2010 – uddrag:

Reguleringen bør understøttes af:

- *Forskning og brugerdreven innovation, der til stadighed kan flytte grænserne for miljøeffektiv produktion.*
- *Brug af bedst anvendelige teknologi (BAT) og bedst mulige udnyttelse heraf (Best practice) gennem fastsættelse af stadigt øgede minimumsstandarder for miljøbelastningen.*
- *Udvikling af mærkningsordninger, certificering mv. mhp. at markedsføre værdien af bæredygtig produktion og således yderligere styrke udviklingen i denne retning*
- *Udvikling af de nødvendige teknikker til en sikker kontrol af udledningerne baseret på on-line-teknologi*

Udvalget vurderer endvidere, at en sådan strategi i løbet af en kortere årrække vil føre til, at størstedelen af den landbaserede akvakulturproduktion vil ske på anlæg med en ringe påvirkning af vandløb og omgivende miljø i form af model 3 dambrug og FREA-anlæg (Fuldt Recirkulerede Anlæg).

DN og DSF finder ikke at 12 år er en kortere årrække til denne omstilling - tværtimod er den for lang. De dambrug der forbliver på en foderkvoteregulering, er de dambrug hvis bundniveau på miljøområdet, der var enighed i Akvakulturudvalget om skulle løftes, og som nu får yderligere 7 år til at omstille sig.

Kapitel 6 Regulering på baggrund af udleder kontrol

§ 12

Ingen bemærkninger

§ 13.

I denne paragraf finder vi rigtig gode muligheder for frihed for erhvervet til at vælge teknologiske løsninger, der tilgodeser dambrugernes behov. Vi kan dog have tvivl om, at alle kommunalbestyrelser råder over den nødvendige ekspertise, til reelt at vurdere alternative indretninger og deres effektivitet. Vi vil igen henvise til behovet for en vejledning til bekendtgørelsen, der kan gøre sagsbehandling smidig og hurtig, og samtidigt sikre den nødvendige dokumentation til gavn for alle parter.

Bilagene kommenteres senere.

§ 14. Bemærkninger til vilkår – Vi henviser til bemærkninger under § 3. Stk. 5

Dog vil vi gentage behovet for at der indarbejdes en note, så det sikres at proteinindholdet i anvendt foder, indgår i den beregning der ligger til grund for godkendt fodermængde. Hvis der ikke er den fornødne opmærksomhed på dette, kan kommunalbestyrelsen give tilladelse til en merudledning af kvælstof i forhold til de aftalte rammer.

§ 15. Stk. 1 - punkt 5) Vi foreslår at prøveresultater sendes samtidigt til dambruger og kommunalbestyrelsen. Dette er ingen ekstra byrde, men en praktisk foranstaltning og sikring af hurtig indsats, hvis det er nødvendigt.

§ 15. Stk. 2. og stk. 3. Ingen bemærkninger ud over, at de oplyste krav til prøvetagning er nødvendige, og skal indgå i bekendtgørelsens endelige tekst. Der foreligger dokumentation for de stillede krav, og skal prøvetagning have en værdi, og kunne anvendes for at forbedre driften og dermed opnå formålet med bekendtgørelsen, må der ikke slækkes på kravene til prøvetagning, som bør forblive som beskrevet i udkastet.

§ 16. Vi finder det hensigtsmæssigt at ansvaret for afgitring nu formelt overgår til kommunalbestyrelserne. Men igen er det vigtigt med en vejledning, der kan henvise til særlige løsninger i f.eks. Natura 2000 vandløb – f.eks. løsningen ved Sig Fiskeri i Varde Å-systemet.

Stk. 1. punkt 8 Findes der undersøgelser, der kan dokumentere at en rist med en overkant på 1 meter over højeste vandstand, effektivt kan hindre at vilde fisk kommer ind på dambruget?

§ 17. Stk. 2. Det kan diskuteres om grænsen for overgang til dræn- eller grundvand skal ligge ved et foderforbrug på 230 tons. Der kan være forhold af natur- eller miljømæssig art på den lokalitet, hvor dambruget er placeret, der forudsætter en ekstraordinær indsats. Det kunne være en mulighed, at kommunalbestyrelsen kunne kræve at et dambrug overgik til anvendelse af dræn- eller grundvand, hvis der foreligger natur- og/eller miljømæssige hensyn og/eller lovgivning, og indvinding af dræn- og grundvand var eneste mulighed for at forsætte en produktion på lokaliteten. Dambrugets fodertildeling bør ikke alene være årsag til, at kunne kræve indvinding af dræn- og grundvand.

Stk. 3. Det er naturligvis kommunalbestyrelsen, der skal vurderer om der er en tilstrækkelig vandresurse til rådighed for dambrugsdrift. Det er ligeså evident, at der skal foreligge dokumentation for at der ikke er tilstrækkelig vandmængde, og/eller at kvaliteten er så ringe, at det umuliggør opdræt af fisk.

Det bør fremgå af bekendtgørelsen, at der skal foreligge denne dokumentation.

Kapitel 7 Regulering på baggrund af foderkvote

§ 18. Bilagene vil blive kommenteret senere.

§ 19. Vi vil gentage at der skal indarbejdes en note, så det sikres at proteinindholdet i anvendt foder, indgår i den beregning der ligger til grund for godkendt fodermængde. Hvis der ikke er den fornødne opmærksom på dette, kan kommunalbestyrelsen give tilladelse til en merudledning af kvælstof i forhold til de aftalte rammer.

Det er rimeligt, at der stilles præstationskrav til BAT. Rimelighed i investeringen, skal også vurderes på baggrund af den tidshorison, hvor dambruget har produceret uden at investere i renseforanstaltninger. De anlæg der ønsker at forblive på en foderregulering, er de lavteknologiske der siden 1980'erne ikke har foretaget nogen nævneværdig investering i renseforanstaltninger. Primært fordi der ikke har været stillet nogen krav til disse dambrug. Fordeles investeringer der nu er nødvendige for at opfylde udkastets standardkrav til BAT, over den periode, hvor der ikke er foretaget nogen forbedring af renseforanstaltningerne, er investeringerne pr. år meget små, og derfor er kravene til BAT absolut rimelige.

Et ferskvandsdambrug er en forurenende virksomhed, der kan påvirke kvaliteten af vandmiljøet i større eller mindre grad. De kan hindre dyrelivets fri passage, ved at bryde kontinuiteten med en spærrende opstemning. Spærringers påvirkning af fiskebestandene er veldokumenteret. Mange undersøgelser og forskning, har skabt dokumentation herfor. Men der er også anvisning på hvordan udfordringen løses, nemlig ved at genskabe den oprindelig vandløbsbund, når spærringen fjernes. Påvirkningen fra en spærring, kan være af et omfang, der kan hindre målopfyldelse for fisk i vandplan 2, alene på denne påvirknings negative indvirkning på fiskenes vandring.

Flere dambrug er som nævnt aldrig miljøgodkendt. De har ikke rettet ind i forhold til intentioner omkring vandindvindingsmetode eller omkring afgivelse af $\frac{1}{2}$ Qmm til vandløbet, uagtet at de fik 25 år til omstillingen. En omstilling, som skulle være effektueret senest i 2005, altså for nu 10 år siden.

§ 20. Kravene til dambrug der forbliver på regulering af foder er rimelige.

Inden for andre primærproducenter f.eks. landbrug, stilles der ens vilkår til dokumentation og miljøforhold uanset størrelse af produktionen. Mange mindre dambrug er hobbyprægede, ligesom flere landbrug er det, men uagtet dette kræves samme hensyntagen til miljøet på disse hobbylandbrug, som på væsentligt større fuldtidsbrug. Dette skal også gælde for dambrugserhvervet, ikke mindst fordi mange af disse dambrug netop udleder til små vandløb, og derfor bør krav til egenkontrolprogram/vilkår fastholdes. Vi vil anbefale, at det overvejes om der ikke det første år skal stilles krav til samme antal prøver som de der overgår på udlederregulering, i hvert fald hvor målsætningen ikke er opfyldt i vandløbet.

Som i § 15. Stk. 1 vil vi foreslå at prøveresultater, sendes samtidigt til dambruger og kommunalbestyrelsen.

§ 21. Vi har de samme bemærkninger, som i § 16.

§ 22. Et årligt tilsyn er ikke meget.

§ 23. Vi mener ikke de sidste mere end 40 års tilsyn og håndhævelse i forhold til dambrugserhvervet, viser at reglerne i miljøbeskyttelsesloven er taget i anvendelse i det omfang det kunne forventes. Vi håber det vil ske fremadrettet, og den foreslåede vejledning tror vi vil kunne medvirke hertil.

§ 24. Ændring af bekendtgørelsens bilag. Det er naturligvis Miljøstyrelsen der kan og skal ændre bekendtgørelsens bilag. Vi vil foreslå, at der i denne paragraf tilføjes, at ændringerne i bilagene kun kan ske når der fremkommer dokumenteret ny faglig viden, teknologi eller erfaringer fra drift af dambrugene.

Kap. 9. Straf

§ 25. – 27. Ingen bemærkninger, vi anbefaler teksten fastholdes.

Kommentarer til bilagsdelen

Bilag 1 Indretning og drift på udleder kontrol.

Tabel 1: Krav til indretning, drift og renseforanstaltninger

Note 2) og 3) Bemærkninger til mere vand til æg og yngelproduktion og økologisk opdræt. Vi finder disse lempelser problematiske, og det skal skarpt præciseres, under hvilke betingelser et krav til vandforbrug kan lempes. Hvis disse noter bibeholdes i den nuværende ordlyd, har vi vanskeligt ved at tro at kommunalbestyrelser vil foretage den tilstrækkelige afvejning af natur- miljøhensyn i forhold til ønsket om mere produktionsvand. Der står f.eks. intet om hvordan en eventuelt ekstra vandmængde, vil påvirke udledningen herunder en fortynding, der påvirker prøveresultatet på udledningsvandet.

2. Beskrivelse af drift, indretning og renseforanstaltninger.

Vandindtag – der står intet om metoden, der har en ligeså stor betydning som mængden. Vi henviser igen til behovet for en vejledning.

Slamdepot – vigtigt med minimum 9 måneders opbevaringskapacitet, som for anden husdyrproduktion. Det er ikke urimeligt at stille samme krav til opbevaringskapacitet, som der stilles i husdyrproduktionen i landbruget. Vi kan sidestille disse primærproducenter, der producerer et stor mængde iltforbrugende organisk affald, der kan påvirke vandmiljøet negativt, hvis det ikke opbevares, anvendes og eventuelt udbringes korrekt.

Bilag 2. Beregning af maksimal årlig og daglig udledning fra dambrug på udleder kontrol jf. kapitel 6 I forbindelse med den teoretiske omregning, vil vi igen henvise til at foderindhold af N – om proteinindholdet er det samme i beregningen, som det proteinindhold, der har været i foderet som hidtil er anvendt i produktionen.

Det skal indskrives at faktiske udledninger ikke kan erstattes af teoretiske beregninger. Det er de faktiske præstationsanalyser, der skal ligge til grund for beregninger vedrørende tal for regulering på udleder kontrol.

Bilag 3. Drifts- og indretningskrav til anlæg på regulering på baggrund af foderkvote jf. kapitel 7.

Vi vil gentage bemærkninger som anført til bilag 1. og i bilag 2. fsva. slamdepoters opbevaringskapacitet og foderets indhold af proteiner.

Det skal indskrives, at faktiske udledninger ikke kan erstattes af teoretiske beregninger. Det er de faktiske præstationsanalyser, der skal ligge til grund for beregninger vedrørende tal for regulering på foderkvote.

Vandforbrug, vandmåler og vandstyring.

Hvis der lempes i krav til vandforbrug, må det være nødvendigt samtidigt at skærpe krav til indretning på disse dambrug. Det er ikke muligt at overholde andre krav i bilag 3, hvis hydraulisk belastning og opholdstider skal overholdes, hvilket vi ikke ser iagttaget i bilag 3.

Skal der lempes i krav om øget vandmængde under visse produktionsformer, bør det fremgå at krav til indretning skærpes, hvis der af veterinære årsager er behov for mere vand i produktionen. Dambrugeren kan så vælge at afpasse sin produktion til de rammer, han er godkendt under.

Indretningen må som udgangspunkt passe med produktionen. Alt andet er en mulighed for at omgås intentioner i bekendtgørelsen.

Bilag 4. Krav til prøvetagning og analyse, jf. kapitel 6 og 7.

Se bemærkninger under gennemgang af kapitel 6 og 7.

Bilag 5. Krav til anvendelse og sammensætning af foder, jf. kapitel 6 og 7

Se tidligere bemærkninger til protein-/kvælstofindhold i foderet i forhold til beregning af udledning af kvælstof – herunder anvendelse af faktiske tal for udledningen.

Bilag 6. Driftsjournalens indhold, jf. kapitel 6 og 7.

Se bemærkninger til kapitel 6 og 7.

Anføres det i driftsjournalen, hvor tilgået fisk kommer fra?

Anføres det hvor afgang af fisk tilgår?

Hvis dette ikke er tilfældet, vil vi anbefale at det kræves. Herved sidestilles denne animalske produktion, med landbrugets husdyrproduktion, hvor sporbarhed er mulig.

Bilag 7. BAT standardkrav og iltmætning i afløbsvand, jf. kapitel 6 og 7

Se tidligere argumentation på vigtighed og rimelighed i udkastets BAT standardkrav i bemærkninger til § 19.

Bilag 8. Medicin og hjælpestoffer regulering, jf. kapitel 6 og 7

Vedrørende formalin var det et mål for branchen, at udfase dette stof i 2014.

Derfor mener DN & DSF det er nødvendigt at supplere bekendtgørelsen med en vejledning:

Det er Naturstyrelsen og kommunalbestyrelserne, der har det overordnede ansvar for vandplanlægningen. Det er Fødevareministeren, der har det overordnede ansvar for udnyttelse af de danske fiskebestande.

Hvis bekendtgørelsen skal have den ønskede effekt, er det nødvendigt at Miljøstyrelsen, Naturstyrelsen, NaturErhvervstyrelsen og KL i fællesskab udarbejder en vejledning, der sikrer den nødvendige hensyntagen til anden lovgivning, og sikrer at offentlige investeringer til ombygning af dambrug og vandløbsforbedringer kommer til at virke efter hensigten.

Bekendtgørelsen må derfor nødvendigvis suppleres, hvis den skal have den ønskede effekt. Et tilbageblik på ferskvandsdambrugsområdet, viser desværre en meget forskelligartet myndighedsbehandling, og dermed meget forskellige løsninger i og ved de danske vandløb – nogle til gavn for den danske vandløbsnatur og mange, der ikke har haft den ønskede effekt og kræver fordyrende ændringer efter at der f.eks. er dokumenteret, at en omløbspassage ikke virker efter hensigten.

En vejledning vil medvirke til at sikre, at de kommunale sagsbehandlere er opmærksomme på mulige værktøjer og faglig bistand. Det er vigtigt at de kender de gode løsninger, samt at de er opmærksomme på alle de forhold, der skal inddrages i sagsbehandlingen. Det er f.eks. meget vigtigt at de er opmærksomme på hensynet til Natura 2000 udpegninger, og hvilke krav de skal honorere i denne sammenhæng.

Natura 2000 kræver mere vidtgående krav til passageløsninger af hensyn til vandrefiskene, og her er laksefisken snæbel et godt eksempel. Men også på lokaliteter, hvor laks og lampretter er en del af udpegningsgrundlaget, skal der være ekstra opmærksomhed på disse arter, når løsninger vælges. Endelig skal ål også have ekstra opmærksomhed.

En vejledning vil styrke ensartetheden i sagsbehandlingen, og vanskeliggøre andre løsninger end de, der er dokumenteret biologisk tilstrækkelige, faglig rigtige samt omkostningseffektive.

Vi skal sikre at den løsning som er beskrevet i Naturstyrelsens miljørapport til vandplan 2 (2016-21) bliver reglen, når der skal fjernes stemmeværker ved overgang til udlederregulering eller ophør af dambrugsdrift.

I miljørapporten for Vandområdeplaner for anden planperiode vandområdedistrikt Jylland og Fyn,

s. 20:

7.1.2 Vandløbene og de vandløbsnære arealer

Vandløbene som naturtype og den flora og fauna, der knytter sig til vandløbene, er påvirket af en lang række opstemninger/spærringer, som nedsætter kontinuiteten i vandløbene og bl.a. forhindrer passage af vandrende fisk og vandinsekter m.v. Der findes spærringer i stort set alle vandløbssystemer i vandområdedistriktet af meget forskellig karakter.

s. 39:

9.7.8.1 Indvirkning på biologisk mangfoldighed, flora og fauna

Spærringerne har meget forskellig karakter. Fjernelse af spærringer øger den naturlige kontinuitet i vandløbene og bidrager væsentligt til at øge naturkvaliteten i vandløbene og forbedre forholdene for vandløbsorganismer.

Ved at fjerne opstemninger genskabes det oprindelige, dynamiske vandløb med en naturlig variation i vandføring og vandstand, som tilgodeser dels vandløbsdyrenes vandring og dels levevilkårene for dyre- og plantelivet på de påvirkede vandløbsstrækninger. Det muliggør også en genopretning af naturlige kildevæld, kær og moser langs vandløbene.

Fjernelse af spærringer vil således generelt have positiv indvirkning på såvel selve vandløbet som i et vist omfang de vandløbsnære arealer.

Der kan naturligvis være lokale forhold der stiller krav til løsninger, men dette må være undtagelsen.

Fisk bliver ét af 3 miljømål for vandløb i de kommende vandplaner (2016-21). En vejledningen kunne henlede opmærksomheden på at konsultere fiskeeksperterne fra DTU-Aqua, der forsker i fiskebestande og undersøger blandt andet konsekvenserne af dårlige og gode løsninger ved ferskvandsdambrug. Hvis disse eksperter inddrages tidligt i godkendelsesprocessen, kan der ske en kvalitetssikring af den løsning der vælges, og som finansieres af offentlige midler. Nu sker inddragelse af disse fiskekyndige desværre ofte for sent i processen, hvis den overhovedet sker.

Med venlig hilsen

Henning Mørk Jørgensen
Danmarks Naturfredningsforening

Lars Brinch Thygesen
Danmarks Sportsfiskerforbund

Danmarks
Naturfredningsforening
..... Vi lægger naturens parti

Dato: 23. september 2016

Til: Miljøstyrelsen

mst@mst.dk

cc

thobj@mst.dk og sezce@mst.dk

Danmarks
Naturfredningsforening

Masnedøgade 20
2100 København Ø
Telefon: 39 17 40 00
Mail: dn@dn.dk

Danmarks Naturfredningsforenings hørings svar til udkast til ny dambrugsbekendtgørelse - Bekendtgørelse om miljøgodkendelse og samtidig sagsbehandling af ferskvandsdambrug (MST 1251-00092).

I maj 2010 afsluttede Akvakulturudvalget med deltagelse af såvel branchen som grønne NGO'er sit årelange arbejde med en række anbefalinger til retning og fremtid for det danske akvakulturudvalg. Et arbejde baseret på faglighed og samarbejde mellem interessenterne.

For ferskvandsdambrugenes vedkommende barslede Miljøstyrelsen i november 2011 med et udkast til ny dambrugsbekendtgørelse i høring, som langt hen ad vejen var i overensstemmelse med anbefalingerne. Bekendtgørelsen trådte i kraft februar 2012, men blev igen ændret i 2015 på baggrund af at erhvervet desværre vedholdende har forsøgt at rulle udviklingen tilbage ved at finde nye "knaster" og fandt politisk velvilje hertil.

Her følger Danmarks Naturfredningsforenings (DN's) bemærkninger til udkastet:

Det er overordnet DNS opfattelse at det foreliggende udkast desværre er endnu et skridt væk fra det fælles grundlag, der var opnået i Akvakulturudvalget.

Det er stærkt beklageligt fordi hovedsigtet var at sikre en erhvervsudvikling, der både tilgode så en øget produktion uden øget N og P belastning, en frigørelse fra brugen af vandløbenes vand så vandløbenes kontinuitet kunne sikres, og en fortsat teknologiudvikling, som i eksportomfang allerede overgår selve fiskeproduktionen.

I det foreliggende bekendtgørelsesudkast er det vigtigst

- at bortfaldet af udlederregulering og BAT-krav (= præstationskrav, ikke specifikke teknologikrav!) for dambrug under 100 tons foderforbrug vil medføre fastholden af opstemninger, fortsat produktion på laveffektive anlæg (dårlig udnyttelse af N og P kvoter), stor kommunal arbejdsbyrde og forskelsbehandling kommuner imellem, ulige konkurrence i branchen samt stor belastning af klagesystemet
- at produktionen fortsat vil basere sig på vandløbsvand (anlæg under 100 tons) eller på mulig fremtidig supplering med vandløbsvand (anlæg over 450 tons) og hermed fastholdes opstemninger og stor vandløbspåvirkning
- at bortfald af 12 egenkontrolprøver på dambrug under 100 tons fjerner incitament og mulighed for optimering af drift og N og P kvote-udnyttelse
- at der følges op med en grundig vejledning, hvori fremgår dels hvad der er af dokumenteret viden på området og dels hvilke teknologier, der præsterer hvad

Nedenfor er bekendtgørelsesindholdet yderligere kommenteret.

BAT

Best Available Technology - BAT - er en hjørnesten i miljøregulering i EU. Hensigten er løbende at løfte "barren" for den dårligst præsterende del af en branche ved at stille krav om teknologi og driftsoptimeringer i takt med at bedre løsninger bliver tilgængelige. Midlet er ikke at diktere konkret indretning, drift eller valg af teknologi, men at vise hvad tilgængelige løsninger kan præstere og så fastsætte præstationskrav herefter. Det er så den enkeltes eget valg at sammensætte drift og indretning, der kan opfylde kravene. Således sikres løbende en branche på teknologisk forkant og til gavn også for miljøet. Derfor lå BAT centralt i Akvakulturudvalgets anbefalinger.

Der er idag ca 170 dambrug i drift hvoraf ca halvdelen har over 100 t foderforbrug, halvdelen under. 80 % af alle fisk laves på anlæg over 100 tons foderforbrug.

Alle nye eller udvidelser til over 100 tons foder skal efter forslaget gå på udlederregulering og standardkrav til BAT senest 2026. Det finder DN generelt er tilfredsstillende omend en overgangsperiode på 10 år er urimeligt lang. Der foreligger således et incitament for dambrugeren til at minimere sine udledninger pr tons produceret fisk eftersom det giver maksimal udnyttelse af den årligt tilladte udledningsmængde og dambruget faktisk bliver kontrolleret herpå.

Dambrug der er og fremadrettet holder sig under 100 tons foder årligt skal efter forslaget ikke på udlederregulering, men kan fortsat producere som hidtil. De skal ikke overholde standard BAT-krav, men det overlades til kommunen at fastlægge individuelt, hvad der er BAT ud fra den generelle godkendelsesbekendtgørelses Bilag 5.

Det anser DN for et voldsomt tilbageskridt. Vi er for disse dambrugs vedkommende tilbage til situationen før 1989, hvor der ikke anføres typeeksempler på BAT for den pågældende dambrugstype og hermed ingen præstationskrav, der skal opnås.

Den generelle godkendelsesbekendtgørelses Bilag 5 (BEK nr 514 af 27/05/2016) siger:

Kriterier for fastlæggelse af BAT, jf. § 24, stk. 3 og § 30

- 1) Anvendelse af teknologi, der resulterer i mindst muligt affald.
- 2) Anvendelse af mindre farlige stoffer.
- 3) Fremme af teknikker til nyttiggørelse og genanvendelse af stoffer, der produceres og forbruges i processen, og i relevant omfang affald.
- 4) Sammenlignelige processer, indretninger eller driftsmetoder, som er gennemprøvet med et tilfredsstillende resultat i industriel målestok.
- 5) Teknologiske fremskridt og udviklingen i den videnskabelige viden.
- 6) De pågældende emissioners art, virkninger og omfang.
- 7) Datoerne for nye eller bestående anlægs ibrugtagning.
- 8) Den tid, der er nødvendig for indførelse af BAT.
- 9) Forbruget og arten af råstoffer, herunder vand, der forbruges i processen, og energieffektiviteten.
- 10) Behovet for at forhindre eller begrænse emissionernes samlede risiko for påvirkning af miljøet til et minimum.
- 11) Behovet for at forhindre uheld og begrænse følgerne heraf for miljøet.
- 12) Informationer, som offentliggøres af offentlige internationale organisationer, herunder BAT-referencedokumenter, i det omfang disse er relevante for den pågældende type af virksomhed.

Det siger sig selv at uden et katalog over eksisterende teknologi- og indretnings-eksempler, som i forskellige kombinationer må anses at være rimelige og tilgængelige BAT-præstations-

niveauer, så efterlader man de kommunale dambrugs-sagsbehandlere i en urimelig og helt unødvendig situation, hvor de selv skal tilvejebringe den nødvendige viden på alle fronter. Der er ingen hjælp at hente i de ovenfor listede helt generelle kriterier.

Det er konsekvensen af det politisk besluttede forbud mod at pege på konkrete teknologier og indretninger i bekendtgørelsen - også selv sådanne aldrig har været tænkt som andet end vejledende og at dambrugerne altid har kunnet pege på andre løsninger blot de præsterede lige så godt.

Omvendt kan kommunalbestyrelsen nu vælge, at den dambruger, der søger om miljøgodkendelse, i sin ansøgning selv skal levere hele det dokumenterede og sandsynliggjorte grundlag, som fremgår af ovenstående 12 listepunkter for at kunne begrunde sit valg af teknologi og indretning. Det forekommer ligeså urimeligt og unødvendigt.

Vi er således tilbage i en situation, hvor der må forudses store forskelle i fastlagte teknologi og udledningsniveauer kommunerne imellem og hermed en betydelig grad af forskelsbehandling for de enkelte dambrug når de skal godkendes. Fraværet af ensartede præstationskrav giver også ulige konkurrencevilkår i branchen.

Som følge af ovenstående må det også forudses at rigtigt mange dambrugsafgørelser vil blive påklaget til NMKN til efterprøvelse - både fra NGO og erhvervsside.

Det er præcis den situation som erhvervet i Akvakulturudvalget tilkendegav ikke var ønskværdigt og at man i stedet gerne så klare ens retningslinier. Herunder gennem udpegning af teknologier, der kunne anses for at levere de ønskede BAT-niveauer. Det spor har erhvervet tydeligvis forladt, hvilket DN finder særdeles beklageligt - både pga det reguleringsmæssige tilbageslag og pga mulighederne fremover for et troværdigt samarbejde med branchen.

Skulle denne ulykkelige del af bekendtgørelsen blive fastholdt vil det være afgørende vigtigt, at der laves en grundig og løbende vedligeholdt vejledning, hvori fremgår dels hvad der er af dokumenteret viden på området og dels hvilke teknologier, der præsterer hvad.

Vandindvinding

Der skal fremover måles kontinuert samlet vandindtag og samlet vandafledning på dambrug med en målesikkerhed på max+/- 5%. Det er fint.

Dambrug med over 450 tons foderforbrug skal anvende dræn og grundvand med mindre kommunalbestyrelsen vurderer at disse ressourcer ikke er tilstrækkelige. I så fald kan anvendes/suppleres med overfladevand efter kommunalbestyrelsens beslutning.

Dambrug på under 100 tons foderkvote kan nu på ubegrænset tid forblive baseret på vandløbsvand. Der vil intet som helst incitament være til at de overgår til hverken bedre teknologi eller brug af dræn-og grundvand, hvis ikke de ønsker større produktion. Det må forudses at mange af disse forbliver i drift, måske som nicheproduktioner og økologiske brug, og derfor stadig fastholder deres opstemning af vandløbet.

Det betyder, at vandløbene fortsat ikke vil blive løsrevet fra dambrugsdriften og at selv de store dambrug vil fastholde muligheden for at indtage overfladevand og dermed deres opstemninger, "just in case". Det vil koste store summer fordi vandløbenes kontinuitet jvf vandområdeplanerne så skal sikres gennem dyre omløbsarrangementer i stedet for at spærringerne nedlægges og vandløbene får deres naturlige forløb tilbage.

Et beklageligt bortfald af kravet om indpumpning af overfladevand til dambrug i stedet for opstemning medvirker naturligvis til netop at fastholde spærringerne. Hvis brug af overfladevand indebar pumpeløsning ville der ingen incitament være til at fastholde opstemninger.

Samtidigt står der ikke noget i bekendtgørelsen om at dambrugets produktion skal tilpasses de til rådighed værende dræn og grundvandsressourcer. Ved at kunne supplere med vandløbsvand væltes hele den vandmiljømæssige konsekvens af en given produktionsstørrelse således over på vandløbet i stedet for at tilpasse produktionsstørrelsen til den dræn- og grundvandsmængde, der er til rådighed.

Ganske vist kan kommunalbestyrelsen fastsætte mere vidtgående bestemmelser end bekendtgørelsens, men med muligheden for at supplere dræn- og grundvand med overfladevand forekommer den mulighed temmelig urealistisk i de fleste kommuner.

Egenkontrol - prøveantal mv

For anlæg under 100 tons på foderkvoter er det nu kommunalbestyrelsen, der fastlægger det nødvendige prøveantal i egenkontrollen.

Det er helt uforståeligt eftersom et lavt antal prøver (<12) i statistisk sammenhæng ingen mening giver. Hverken i forhold til at bedømme udledning af N, P eller BI5 eller forhold til medicin og hjælpestoffer. Med få prøver bliver der alene tale om punktnedslag af så øjeblikkelig karakter at det ingen mening giver.

Det skal angiveligt gælde at det alene er på den kontinuert målte vandmængde og standardproduktionsbidragene (baseret på rensegrader for N, P og BI5 på hhv 7, 20 og 20%) anlæg under 100 tons på foderkvote skal vurderes - ikke på udløbsmålinger konkrete målinger.

Det finder DN stærkt kritisabelt og helt utidssvarende. Hermed fjernes aldeles både incitament og mulighed for at forbedre dambrugsdriften og minimere udledningerne - man bliver alligevel ikke bedømt på den faktiske udlednings størrelse.

Spørgsmålet er hvad under 12 egenkontrolprøver overhovedet kan anvendes til.

Efter DNS opfattelse at også anlæg under 100 tons på foderkvote bør kontrolleres på deres reelle udledninger og der skal tages minimum 12 prøver årligt. Det giver det nødvendige grundlag til at optimere drift og N og P kvoteudnyttelse.

Der bør i øvrigt fortsat måles også for pH (surhedsgrad) eftersom netop pH er afgørende for om dambrugets udledning af ammoniak når akuttoksiske koncentrationer i vandløbet.

At afrapportering af egenkontrol skal ske i et fast format er helt rimeligt. Til gengæld forstår DN ikke hvorfor analyseresultater ikke skal fremsendes til myndigheden samtidigt med til dambrugsejeren, men at der kan ventes 4 uger.

Kravet om at oplyse N og P indhold i foder anvendt de sidste 48 timer før egenkontrol foretages var tænkt som sikring af, at der ikke anvendtes særligt N og P fattigt foder mhp at få "kunstigt" lavere egenkontrolmålinger i udløbet. Det hævdes at et foderskift ikke vil kunne spores i udledningskoncentrationerne alligevel, men DN savner dokumentation herfor og finder at det ikke er noget urimeligt krav, da det alene drejer sig om at indskrive hvad der fodres med de pågældende dage og ikke indebære nogen form for analyser.

Ingen krav om impermeabel membran i bassiner

Det er acceptabelt eftersom der måles kontinuerligt på ind- og udløbsmængder, så evt. udsivning/indsivning kan registreres og evt. udsivning behandles som ubehandlet spildevand i kontrolsammenhæng.

Lempede vandforbrugskrav til økologiske dambrug og specialproduktioner

Det finder DN alene acceptabelt hvis produktionen afpasses efter hvad vandløbet og nedstrøms vandområder kan klare, dvs det må ikke gå ud over opnåelse af målsætningen for vandområderne. Og der samtidigt foretages konkrete kontrolmålinger af udledningerne.

Der vil ofte være tale om anlæg med under 100 tons foderforbrug og da bekendtgørelsen ikke lægger op til anden kontrol end på vandmængde og standardproduktionsbidrag og da øgede vandmængder kan nedsætte renseforanstaltningernes virkning, så kan lempelserne betyde øgede belastninger uden at det konstateres i fravær af konkrete udledningsmålinger.

Ny kontrolmetode for N og P

Det ser veldokumenteret ud at den statistiske vurdering af egenkontrollen, og hermed af om godkendelsens vilkår overholdes med rimelig sikkerhed, ændres som foreslået her på baggrund af DCEs udredning.

Ingen retentionsdam

Det afgørende er at vandets opholdstid mhp medicin og hjælpestoffers nedbrydning inden udledning. Om det foregår i separat retentionsdam eller i plantelagune eller anden biologisk aktiv del af anlægget er for små vidt ligegyldig, blot opholdstiden sikres.

Afgitring

Vilkår for og kontrol af afgitring ved dambrug skal nu ligge hos kommunalbestyrelsen og ikke fiskerikontrollen, hvilket DN bifalder.

Medicin og hjælpestoffer - omsætningsrater

Kommunalbestyrelsen kan anvende andre omsætningsrater for medicin og hjælpestoffer, hvis dambrugeren kan påvise andre rater på sit anlæg.

Efter DNS opfattelse er det en alt for løs formulering. Det bør være et uomgængeligt krav at andre omsætningsrater kun accepteres hvis de er fuldt dokumenterede under faktiske produktionsforhold på det konkrete eller sammenlignelige anlæg. Netop fordi vandets opholdstid i biologisk aktive dele af dambruget er afgørende for medicin og hjælpestoffers nedbrydning, så vil der være et incitament til at søge høje omsætningsrater accepteret af en kommunalbestyrelse for herved at spare rensnings- og opholdskapacitet.

Miljøstyrelsen kan ikke ændre i bekendtgørelsen?

For DN at se er det en besynderlig tilkendegivelse. Det er gældende praksis i landet at bekendtgørelser (som jo er af bindende karakter), kan ændres af de relevante forvaltningsgrene i ministerierne efter ministerens accept eller delegering, og efter en offentlig høring. Således må det vel fortsat være også i forholdet mellem Miljøministeriet og dambrugsbekendtgørelsen. Bilag har det tidligere været uddelegeret til Miljøstyrelsen at ændre i når ny viden gav behov

herfor, men det er vel næppe sket uden den ansvarlige ministers viden og sådan bør det fortsat være.

9 måneders slamkapacitet forsvinder

Det er for DN ubegribeligt hvorfor en fast 9 måneders opbevaringskapacitet, som også gælder andre husdyrbrug, nu fjernes. Den bør fastholdes og evt. tilføjes den mulighed, at mindre kapacitet kan besluttes hvis der foreligger dokumentation for miljø- og sundhedsmæssigt forsvarlige afhændelsesaftaler.

Ingen max foderkvotient ved emissionskontrol

En sådan skal alene tjene til at sikre der ikke anvendes foder af meget ringe kvalitet, men det ses næppe at have praktisk betydning for dambrug som har egeninteresse i at optimere produktionen indenfor de tilladte N og P årskvote.

Med venlig hilsen

Henning Mørk Jørgensen, havbiolog og naturpolitisk rådgiver
3119 3235 hmj@dn.dk

Sezen Zeynep Celik

Fra: Anders Nørskov Stidsen <anders.stidsen@rksk.dk>
Sendt: 22. september 2016 10:27
Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse
Cc: Thomas Bjerre Larsen; Sezen Zeynep Celik
Emne: MST 1251-00092 - Høringssvar til ny dambrugsbekendtgørelse

Ringkøbing- Skjern Kommune har følgende bemærkninger og spørgsmål i forbindelse med udkast til ny dambrugsbekendtgørelse.

- Erhvervet har af og til ønsker om flytning af kvælstof/fosfor mellem dambrug. Hvordan bruges bekendtgørelsens formler her for opstilling af udlederkrav mv.?
- Erhvervet har oplyst Ringkøbing-Skjern Kommune, at den maksimale vandressource for kategorien med en Ftill>230 tons pr. år ikke er tilstrækkelig for produktion af rognfisk uden, at der kommer geosminsmag i rogn. Dette ønskes afklaret. Kan der være behov for en dispensationsmulighed for denne produktionstype?
- § 20 stk 3. pkt.*Hvis hensyn til bevaring og beskyttelse af fiskearter i det pågældende system kræver det, skal der fastsættes vilkår om at åbningerne i gitteret skal være < 6 mm ved indløb og < 10 mm ved udløb.* Det er upræcist. Kan det omformuleres (fx: *Der kan fastsættes skærpede krav til afgitring af hensyn til beskyttelse af visse arter*)?
- I § 18 stk 1 punkt 6 i foderkvotekapitlet (kap 4) står, at der ved dambrug på foderkvote med en Ftill>100 tons pr. år skal fastsættes vilkår om BAT-standardkrav, jf. bilag 7. Når man så efterfølgende læser de første to linjer i bilag 7 får man indtrykket, at BAT-standardkrav udelukkende gælder emissionsbaseret udledning. Det forvirrer!
- Bilag 2. Afsnit 2 og 5. Kontrol af maksimal årlig udledning. Der mangler noget om den nye kontrolmetode i slutningen af første afsnit. Der ønskes desuden en uddybende vejledning.
- Bilag 7 tabel 2. Her står "Maksimal tilladte udledning for fisk over 1 kg, dog ikke moderfisk". Vi er blevet udfordret af erhvervet til at bruge undtagelsen til også at gælde produktioner af rognfisk (fra sættefiskstadie til slagteklar rognfisk). Vi ønsker derfor en præcisering.
- § 30. Hvad med dambrug som er blevet godkendt på emissionsbaseret udledning og som ikke har gennemført ombygning og som ønsker ny revision, dog på foderkvote?
- Bilag 2, pkt. 2. Det vil være mere enkelt for tilsynsmyndigheden, hvis udlederkravet ikke hvert år skal justeres ift. til det aktuelle vandgennemsnit (for at holde enheden mg/l). Kan det derfor fremgå, at tilstandskontrollen kan gennemføres i kg/d ved at kigge på gennemsnit i nettodøgnudledninger i stedet for nettodøgnkoncentrationer?
- Bilag 6. Det bør fremgå, at årsindberetningen (opgørelsen af driftsjournalen) skal afleveres i det format og indeholdende de oplysninger, som tilsynsmyndigheden anviser (i stil med § 23). På den måde kan tilsynsmyndigheden henvise til fremtidige digitale indberetningsportaler, (der er i

øjeblikket et arbejde i gang mellem FVST, NAER, MST/SVANA og KL omkring en fælles indberetningsportal for akvakultur). I PULS er der kun felter til et fåtal af oplysningerne oplistet i bilag 6 (kun delvist pkt. 4, 5 og 6). Bilag 6 bør derfor formuleres mere fleksibelt, så det i miljøgodkendelsen kan bestemmes hvilke oplysninger, der skal indsendes og hvilke, der blot skal være tilgængelige på dambruget i forbindelse med tilsyn.

- Bilag 5. Tilsynsgrundlaget er uklart for produktioner, hvor fiskene i løbet af produktionsåret krydser differencieringsgrænsen på 1 kg. Det bør derfor præciseres, hvordan tilsynsgrundlaget er for den type produktion. Det har vist sig i praksis, at det i forbindelse med årsindberetning i PULS for produktionsårene 2014 og 2015 ikke gav intuitiv mening med angivelse af fodertyper/-mængder med differentiering mellem fisk over og under 1 kg med undtagelse af produktioner udelukkende af portionsfisk (under eller omkring 500 g).
- Vi oplever problemstillinger ved enkelte dambrug ved overgang til udlederkontrol efter bekendtgørelsens bilag 1. Det er simpelthen ikke muligt, at finde laguneareal nok på grund af bl.a. beskyttet natur/terræn mv. Disse dambrug får problemer i forhold til overholdelse af lagunekravet i bilaget. Nogle dambrug ønsker ikke at udnytte hele udlederkvoten (fx i forbindelse med produktion af store fisk). Disse dambrug kunne i stedet blive godkendt med en lempeligere indretning og medfølgende skærpede udlederkrav jf. bilag 1 og 2. De angivne rensegrader i bilag 2, tabel 3 er jo ved en teoretisk produktionsforøgelse svarende til 86 procent.
- Et dambrug, der ikke kan overholde indretningskravene i bilag 1, kan ikke godkendes på udlederkontrol. Det betyder ved revision af miljøgodkendelsen 10 år senere, at dambruget slet ikke kan miljøgodkendes (hverken på foderkontrol med det aktuelle foderforbrug eller på udlederkontrol). Er det hensigten?
- Der synes at være en mangel på proportionalitet for så vidt angår dambrug < 100 tons foder. Det står kommunalbestyrelsen frit for at fastsætte antallet af egenkontrolprøver, men omvendt står det ikke kommunalbestyrelsen frit for at fastsætte krav om vandmåling. Det kan i praksis betyde, at et klækkeanlæg på måske 10 tons foder i princippet kan pålægges helt ned til 1 eller måske to egenkontrolprøver årligt samtidigt med, at vandmængden måles og logges med 95 % nøjagtighed, hvert 10. minut, 365 dage om året, på både indløb og udløb. Det giver således ikke mening, at der er frit valg mht. nøjagtigheden af data for koncentrationer, men ikke mht. nøjagtigheden af data for vandføringer.

Mvh

Anders Nørskov Stidsen
Land, By og Kultur
99 74 10 01
20 81 36 10
anders.stidsen@rksk.dk

Ringkøbing-Skjern Kommune
Telefon 99 74 15 15
Hjemmeside www.rksk.dk

Til Miljøstyrelsen

Bemærkninger til udkast til ny dambrugsbekendtgørelse

Vejle Kommune sender hermed bemærkninger til udkast til ny bekendtgørelse om miljøgodkendelse og samtidig sagsbehandling af ferskvandsdambrug.

Vi synes generelt, at udkastet indeholder nogle gode forbedringer, som vi forventer vil kunne lette sagsbehandlingen og understøtte opgaven med miljøgodkendelse af alle dambrug.

Mulighed for planlægning og strukturudvikling

For at give mulighed for planlægning og strukturudvikling inden for dambrugserhvervet er det vigtigt, at det er muligt at overføre foder mellem dambrugsanlæg.

I Vejle Kommune er der mange mindre dambrug (< 100 ton foder/år), og det er derfor vigtigt, at der også kan overføres foder til dambrug på foderkvote for at understøtte en udvikling af disse anlæg, herunder bedre rensning.

Reglerne vedrørende godkendelse i § 4 er svære at læse. Vi forstår dem sådan, at der godt kan overføres foder til dambrug på foderkvote, så længe det samlede foderforbrug efter foderoverførslen er mindre end 100 ton/år. Det foreslås, at reglerne vedrørende godkendelse på henholdsvis foderkvote og udlederkontrol gøres mere tydelige. Se forslag nedenfor.

I forhold til muligheden for planlægning, vil det også være af betydning, om det er muligt at etablere nye dambrug med et foderforbrug på under 100 ton/år med regulering på foderkvote.

23. september 2016

Side 1 / 4

J. nr.: 09.02.15-A26-1-13

Kontaktperson:

Lene Steffensen

Lokaltlf.: 76 81 24 31

Mobil:

E-post: LENST@vejle.dk

Her bor vi:

Kirketorvet 22, 7100 Vejle

Ikke godkendelsespligtige ændringer og mulighed for tillæg til godkendelser

Ifølge § 33, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven må listevirksomhed ikke udvides eller ændres bygningsmæssigt eller driftsmæssigt på en måde, som indebærer forøget forurening, før udvidelsen eller ændringen er godkendt.

Tilsvarende formuleringer ses i Lov om miljøgodkendelse mv. af husdyrbrug (§ 10, stk. 3, § 11, stk. 3 og § 12, stk. 3), hvor der står, at husdyrbrug ikke må udvides eller ændres på en måde, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, uden forudgående tilladelse eller godkendelse af udvidelsen eller ændringen.

Vi forstår § 4 sådan, at reglerne i miljøbeskyttelsesloven om, at det kun er bygnings- og anlægsmæssige ændringer, som indebærer forøget forurening, der er godkendelsespligtige, fortsat er gældende.

I § 4, stk. 4, står, at godkendelse efter stk. 1-3 skal omfatte hele dambruget. Vi er bekymrede for, om dette krav udelukker muligheden for på sigt at lave tillæg til miljøgodkendelser på dambrug, der er miljøgodkendt efter bekendtgørelsen. Det vil ikke være hensigtsmæssigt at skulle lave en samlet miljøgodkendelse, hver gang der foretages mindre godkendelsespligtige ændringer på et dambrug. Se forslag til ændret formulering nedenfor.

Overgangsregler for godkendte og ikke-godkendte dambrug

Ifølge overgangsreglerne i § 26 kan ikke-godkendte dambrug med foderforbrug over 100 ton/år godkendes på foderkvote i en overgangsperiode indtil 2026, mens miljøgodkendte dambrug på foderkvote med foderforbrug over 100 ton/år kan revurderes på foderkvote indtil 2026.

Det foreslås, at der laves ens overgangsregler for godkendte og ikke-godkendte dambrug med foderforbrug over 100 ton/år, således at miljøgodkendte dambrug også kan foretage ændringer og blive godkendt på foderkvote indtil 2026.

Forslag til ændret formulering af § 4 og § 26:

§ 4. Ferskvandsdambrug skal inden etablering, udvidelse eller ændring godkendes, jf. bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed § 33. Godkendelse af ferskvandsdambrug skal ske efter reglerne i kapitel 3 om emissionsbaseret regulering, jf. dog stk. 2 og § 26.

Stk. 2. Ferskvandsdambrug med et foderforbrug på 100 ton/år eller derunder kan godkendes efter reglerne i kapitel 4 om foderkvote. Kommunalbestyrelsen fastsætter for disse dambrug krav om BAT i henhold til § 30 i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed, jf. § 18, stk. 2, nr. 6. Stk. 3. Den første godkendelse på emissionsbaseret regulering og den første eventuelle godkendelse på foderkvote efter denne bekendtgørelse skal omfatte hele dambruget.

§ 26. Eksisterende ferskvandsdambrug med foderforbrug på over 100 ton/år, kan godkendes og revurderes efter reglerne i kapitel 4 om foderkvote i en overgangsperiode, jf. stk. 2.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal inden udgangen af 2026 revurdere miljøgodkendelser af ferskvandsdambrug med foderforbrug på over 100 ton/år med henblik på at dambruget overgår til regulering efter bekendtgørelsens kapitel 3 om emissionsbaseret regulering, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For de ferskvandsdambrug, nævnt i stk. 1, for hvilke retsbeskyttelsesperioden, jf. § 41 a i lov om miljøbeskyttelse, endnu ikke er udløbet inden udgangen af 2026, skal kommunalbestyrelsen ved udgangen af retsbeskyttelsesperioden revurdere godkendelsen efter reglerne i bekendtgørelsens kapitel 3 om emissionsbaseret regulering.

Vandføringsmåling på mindre dambrug

I forbindelse med regulering på udlederkontrol bruges både vandføring i indløb og udløb i forbindelse med tilstands- og transportkontrol (bilag 2). I forbindelse med regulering på foderkvote bruges kun vandføring i udløbet (bilag 3).

Da der kun er behov for oplysning om vandføring i udløbet til kontrol for dambrug på foderkvote foreslås det, at der generelt kun stilles krav om vandføringsmåler i udløbet på disse dambrug.

I bilag 3 er Q_{mm} defineret som median minimum og Q_{va} er defineret som den årlige aktuelle vandaflledning fra dambrug. Det kan overvejes at bruge den aktuelle vandaflledning i forbindelse med udtagning af egenkontrolprøverne i stedet for den årlige vandaflledning. Der bør suppleres med enheder ($m^3/år$ eller l/s) for både Q_{mm} og Q_{va} .

Afgitring

Ifølge § 20, stk. 3, nr. 8, skal indløbsgitterets overkant være mindst 30 cm over højeste vandstand og udløbsgitterets overkant være mindst 1 m over højeste vandstand (i vandløbet).

NaturErhvervstyrelsen har haft en praksis, hvor de har givet dispensation til udløbskasser med lavere gitter under forudsætning af, at der var låg eller gitter hen over udløbskassen.

Det foreslås, at dette alternativ tilføjes i § 20, stk. 5, som en mulighed ved både ind- og udløbsafgitring.

Driftsjournal

Det vurderes, at oplysning om returpumpning i driftsjournalen (bilag 6, nr. 11) er unødvendig. Det foreslås, at punktet slettes.

PULS

Der bør arbejdes yderligere på at få registreringen i PULS til at fungere. Det er vigtigt, at systemet kan sættes op, så beregninger vedr. udlederkontrol kan laves i systemet. Blandt andet skal der kunne beregnes:

- Gennemsnit af vandafledning i prøvetagningsdøgn. Der er behov for afklaring om, hvordan start og sluttidspunkt defineres, og hvordan dette håndteres i praksis i forbindelse med prøvetagning og i systemet.
- Udlederkontrol for anlæg, hvor der udtages 12 prøver af indløbsvand og 26 prøver af udløbsvand.

Hvis I har spørgsmål, er I meget velkomne til at kontakte os.

Venlig hilsen

Laurits Therkildsen og Lene Steffensen

Miljøstyrelsen
mst@mst.dk

Dato: 23-09-2016
Sagsnr.: 09.02.15-K04-1-15
Henv. til: Jakob Larsen
Natur og miljø
Direkte tlf.: 9611 7798
Afdeling tlf.: 9611 7557
teknik.miljoe@holstebro.dk
www.holstebro.dk

Bemærkninger til ny dambrugsbekendtgørelse i høring (j.nr. MST 1251-00092)

Holstebro Kommune har følgende bemærkninger/ændringsforslag til formuleringen af de enkelte paragraffer og bilag.

Nu:

§ 6. Ferskvandsdambrug, som skal revurderes, og som ved revurderingstidspunktet er godkendt på foderkvote med et maksimalt foderforbrug på 100 tons foder eller derunder, kan revurderes efter reglerne i kapitel 4 om foderkvote.

Kommunalbestyrelsen fastsætter for disse ferskvandsdambrug krav om BAT i henhold til § 30 i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed, jf. § 18, stk. 2, nr. 6.

Foreslås ændret til:

§ 6. Ferskvandsdambrug, som skal revurderes, og som ved revurderingstidspunktet eller fremadrettet er godkendt på foderkvote med et maksimalt foderforbrug på 100 tons foder eller derunder, kan revurderes efter reglerne i kapitel 4 om foderkvote.

Kommunalbestyrelsen fastsætter for disse ferskvandsdambrug krav om BAT i henhold til § 30 i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed, jf. § 18, stk. 2, nr. 6.

Bemærkning:

Det væsentlige må være, at dambruget ved at give afkald på en fodermængde anvendt på lokaliteten kan komme ind under samme krav som dem der i forvejen har en fodertilladelse på max. 100 tons.

Nu

§13 stk. 2 punkt 2

2) Prøveudtagningen skal fordeles jævnt over driftsperioden. Ved 26 prøver udtages 2-3 pr. måned og ved 12 prøver udtages et prøvesæt pr. måned.

Foreslås ændret til:

2) Prøveudtagningen skal fordeles jævnt over driftsperioden. Ved 26 prøver udtages 2-3 pr. måned og ved 12 prøver udtages et prøvesæt pr. måned jævnt fordelt.

Nu

§14

8) Indløbsgitterets overkant skal være mindst 30 cm over højeste vandstand, og udløbsgitterets overkant skal være mindst 1 m over højeste vandstand.

Foreslås ændret til:

8) Indløbsgitterets overkant skal være mindst 30 cm over højeste vandstand, og udløbsgitterets overkant skal være mindst 1 m over højeste vandstand **dog ikke højere end omgivende terræn.**

Bemærkning:

Der er ingen grund til at et gitter væsentligt overstiger terrænhøjden og fisk bare kan svømme udenom ved ekstrem højvande.

Faunasigter/tromlesigter tillades også

Nu

§ 16

Stk 1. For ferskvandsdambrug med et foderforbrug på 100 tons eller derunder skal kommunalbestyrelsen lægge bilag 3-6 og 8 til grund ved meddelelse af godkendelse eller revurdering på foderkvoteregulering.

Foreslås ændret til:

Stk 1. For ferskvandsdambrug med et fremadrettet foderforbrug på 100 tons eller derunder skal kommunalbestyrelsen lægge bilag 3-6 og 8 til grund ved meddelelse af godkendelse eller revurdering på foderkvoteregulering.

§20 vedr. afgitring er allerede beskrevet i § 14 kunne måske samles et sted

Nu

§21

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal mindst 1 gang årligt i marts eller april vurdere vandløbskvaliteten opstrøms og nedstrøms for ferskvandsdambruget. Dambrugets egenkontrol, jf. § 13 og § 19, skal indgå i kommunalbestyrelsens tilsyn.

Foreslås ændret til:

Kommunalbestyrelsen skal mindst 1 gang årligt i marts eller april vurdere vandløbskvaliteten opstrøms og nedstrøms for ferskvandsdambruget.

"Dambrugets egenkontrol, jf. § 13 og § 19, skal indgå i kommunalbestyrelsens tilsyn". tænkes flyttet op i § 21 stk. 2 vedr. anlægstilsyn.

Bilag 2

Visse dambrug er godkendt med "overflyttede foderkvoter" her må lægges til grund, at der generelt ikke kan flyttes BI5 og NH3/NH4-N og den oprindelige F-till. på udledningsstedet er her gældende. (uklart om det er tilfældet)

Tabel 3

Her bør krav til rensegrader ved eksisterende store model 1 dambrug (>230 tons) ikke være så krævende som ved model 3 dambrug, når det angår BI5, hvis der i øvrigt ikke er problemer med overholdelse af krav til DVFI ved nuværende drift. Man bør kunne nøjes med rensegrad 75 %, når der i øvrigt ikke er et miljøproblem i vandløbet. Eksempelvis er der ved model 1 dambruget Vester Hvaldal Dambrug ved Råsted Lilleå konstant faunaklasse 7 op- og nedstrøms og her ikke et reelt behov for BI5-stramninger/ombygning af anlægget.

Det er givet den gamle diskussion om BI1 kontra BI5. Hurtigt omsætteligt organisk stof er mere skadeligt end mere langsomt omsætteligt. Det er årsagen til at plantelaguner virker og gamle bundfædningsbassiner med en opholdstid på 25 minutter oftest ikke gør.

Bilag 3

Her bør BAT-krav ved eksisterende store model 1 dambrug (>230 tons) ikke være så krævende, når det angår BI5, hvis der i øvrigt ikke er problemer med overholdelse af krav til DVFI ved nuværende drift. Man bør afholde sig fra lovgivning, der reelt stiller forholdvis nyetablerede anlæg i en umulig situation, når der i øvrigt ikke er et miljøproblem.

Holstebro Kommune bakker op om krav til vandforbrug 2,5 l/s pr. tons foder, der i tidligere bekendtgørelse fejlagtigt var sat pr. "relateret tons foder". De 2,5 l/s pr. tons foder stammer helt tilbage fra Faunapassageudvalgets arbejde.

I øvrigt

Transport- og tilstandskontrol s. 16-20 bør forklares med regneeksempler i selvstændig vejledning.

Med venlig hilsen

Jakob Larsen

Biolog

Natur og miljø

Kirkestræde 11, 7500 Holstebro

Kopi:

thobj@mst.dk

sezce@mst.dk

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

23-09-2016

Høringssvar - udkast til dambrugsbekendtgørelse 2016

Aalborg Kommune fremsender hermed høringssvar til udkast til ny bekendtgørelse om miljøgodkendelse og samtidig sagsbehandling af ferskvandsdambrug.

Aalborg Kommune vurderer, at udkastet til dambrugsbekendtgørelse betyder en væsentlig forringelse af mulighederne for at sikre en bæredygtig dambrugsdrift. Samtidig vurderer Aalborg Kommune, at der lægges op til en mere uensartet dambrugs-administration kommunerne imellem, som samtidig besværliggør sagsbehandlingen i den enkelte kommune.

Aalborg Kommune kan tilslutte sig en række af de ændringer, der er foretaget, hvilket ikke yderligere kommenteres. De følgende bemærkninger vedrører derfor alene punkter, som enten ikke er helt tydelige eller som Aalborg Kommune foreslår ændringer til.

Kapitel 4 – Regulering på baggrund af foderkvote (under 100 tons)

Med den nye bekendtgørelse bliver kravene lempet for en lang række dambrug, som typisk ligger i de mindre og dermed sårbare vandløb. Krav til rensning af spildevandet på disse dambrug kan forblive dermed uændret siden 1989, medmindre kommunen fastsætter egne BAT-krav. At der i bekendtgørelsen ikke er fastsat BAT-krav vil medføre forskel i administrationspraksis kommunerne imellem samt besværliggøre sagsbehandlingen i den enkelte kommune.

Aalborg Kommune opfordrer til, at der fastsætter fælles BAT-krav til alle dambrug uanset størrelse. Et helt simpelt BAT-krav kunne fx være at skærpe kravet til vandindtag, som har en direkte sammenhæng med forureningen fra dambruget. Aalborg Kommune vurderer, at 2,5 l/s/tons foder er for højt til at være et udtryk for BAT, selv for traditionelle dambrug. Andre simple krav kunne være at etablere en lagune, slamkegler eller biofiltre.

Det fremgår ikke af udkastet, hvilken foderkvote, der kan / skal søges på. Vi forventer, at der menes F_{III} , eller en miljøgodkendt foderkvote, der skal fastholdes, men det fremgår ikke direkte, hverken af §§ i kapitel 4 eller af bilag 3.

Det fremgår heller ikke om eller, hvordan et dambrug reguleret på foderkvote kan søge om udvidelse af produktionen. Som det fremgår af høringsbrevet er det først når et dambrug søger om udvidelse, så den samlede produktion overstiger 100 tons, at dambruget skal reguleres efter deres emission. Hvordan skal en ansøgning, om udvidelse af produktionen op til 100 tons, behandles?

Der er stor forskel på dambrug i kategorien 0-100 tons foder. Et dambrug på 5 tons, vil i de fleste tilfælde ikke betyde en uacceptabel belastning, mens et traditionelt dambrug på 100 tons meget nemt kan betyde, at målsætningen ikke kan opfyldes i et

VandMiljø, MEF

Miljø- og Energiforvaltningen
Stigsborg Brygge 5
9400 Nørresundby
9931 2050
miljoe@aalborg.dk
www.aalborg.dk

Sagsnr.:
2011-57228
Dok.nr.:
2011-57228-20
Init.: MRA
EAN nr.: 5798003742977

Abningstider:
Mandag - onsdag
09.00 - 15.00
Torsdag
09.00 - 17.00
Fredag
09.00 - 14.00

Send så vidt muligt elektronisk
post til Aalborg Kommune

forholdsvist stort vandløb. Aalborg Kommune opfordrer derfor til, at grænsen for, hvornår der skal være krav i bekendtgørelsen til BAT niveau og egenkontrol i det mindste fastsættes væsentligt lavere end 100 tons.

Egenkontrol for dambrug under 100 tons foder

Med den nye bekendtgørelse er der ikke krav til antal egenkontrolprøver, men derimod krav og kontinuert vandmængdemåling. Kommunerne kan fastsætte vilkår om 2 – 12 egenkontrolprøver.

Kontinuert vandmængdemåling på alle udløb giver et godt billede af den reelle vandmængde, der udledes. Men når der ikke fastsættes krav om antallet af egenkontrolprøver kan usikkerheden, på den udledte stofmængde, alligevel blive meget stor.

Bekendtgørelsen vil medføre risiko for uensartet kontrol med dambrugene, kommunerne imellem. Og der er risiko for, at belastningsopgørelsen for dambrug bliver meget dårlig.

Aalborg Kommune anbefaler, at krav til antal egenkontrolprøver fastsættes i bekendtgørelsen med 6 prøver for de mindste dambrug (10, 15 eller højst 25 tons) og 12 prøver for resten. Krav til vandføringsmåling kan så tilsvarende lempes for de mindste dambrug. Dog bør der fastsættes krav til udformning af de simple målebygværker.

For dambrug på foderkvote betyder metoden til fastsættelse af udledergrænseværdier, at der i mange tilfælde vil tillades en fordobling af den tilladte udledning, idet der ganges en fortyndingsfaktor (Q_{mm}/Q_{va}) på de sædvanlige udledergrænseværdier og dambrugene typisk indtager $\frac{1}{2}Q_{mm}$. Aalborg Kommune vil anbefale, at det kun er i særlige tilfælde, at der skal tages hensyn til denne fortynding.

Q_{va} defineres som en årlig aktuel vandføring. Menes der et årligt gennemsnit?

Det fremgår ikke af udkastet, hvilken kontrolmetode, der skal anvendes for dambrug på foderkvote. Hvis der skal bruges tilstandskontrol, som kræves mindst 6 prøver, bør det fremgå af bekendtgørelsen.

Kapitel 3 – Regulering på baggrund af emissionskontrol

Beregningsmetoden til fastsættelse af udledergrænseværdier for kvælstof og fosfor ændres. Denne ændring betyder, at der tillades en væsentlig højere udledning af næringssalte, hvis disse krav anvendes direkte. Hvis det er tilsigtet, som følge af "Dansk akvakultur i vækst", at tillade en større udledning af næringssalte fra dambrugene, bør det fremgå af bekendtgørelsen, med en begrundelse og hjemmel herfor, således at der skabes en sammenhæng mellem dambrugsbekendtgørelsen og VVM, habitat samt miljømålslov. Det skal bemærkes, at de nuværende beregningsregler allerede betyder, at der typisk tillades en øget udledning af næringssalte, i forhold til det regulering på foderkvote.

Hvis hensigten derimod blot er en ændret kontrolmetode, skal beregningen af U_{max} ændres, så denne bliver tilsvarende lavere.

Det fremgår ikke, hvordan beregningen af U_{max} foretages for miljøgodkendte dambrug. Skal / kan der tages udgangspunkt i den oprindelige foderkvote F_{III} ?

Opdelingen i BAT-krav for fisk over og under 1kg kan ikke administreres, da der typisk er begge typer af fisk på et dambrug, men kun en udledning. Der bør i det mindste defineres mere klart, hvordan opdelingen skal administreres. Skal alle fisk over hele året være over 1 kg, før de lempelige BAT-krav anvendes? Eller er det nok at det er en vis procentdel af produktionen eller året?

Fælles for alle dambrug

Aalborg Kommune vil foreslå, at kravene til måling af grundvandet ændres, så det bliver muligt at anvende vandur. Herved registreres det akkumulerede vandindtag på en forholdsvis simpel og driftssikker måde, for en vandføring uden de store udsving.

Tilsynsforpligtigheden med afgitring ved dambrug overgår til kommunerne. Som vi læser bekendtgørelsen, vil det dog først være gældende for enkelte dambrug, når en ny miljøgodkendelse er meddelt og kommunen derved kan håndhæve et vilkår. Der vil der derfor gå op til 10 år før tilsynsforpligtigheden fuldt ud er overdraget til kommunerne. Aalborg Kommune anbefaler, at tilsynsforpligtigheden for afgitring overdrages for alle dambrug samtidig.

Det fremgår ikke af bekendtgørelsen, hvornår en æg- og yngelproduktion berettiger til et øget vandforbrug. Gælder denne dispensationsmulighed uanset, hvor stor en del af produktionen, som består af æg og yngel og uanset hvor lang en periode af året?

Venlig hilsen

Margit Riis Andersen
Miljøtekniker

9931 2403
margit.andersen@aalborg.dk

10/10/10

Hørings svar til dambrugs bekendtgørelse 2016

KL kommenterede i marts 2015 et tidligere udkast til dambrugs bekendtgørelse. KL anbefalede dengang, at det daværende udkast til bekendtgørelse blev vedtaget hurtigst muligt. KL begrundede sit synspunkt således:

"KL peger især på et forhold i den nuværende administration, som er helt uholdbart: Nogle dambrugsejere synes at hindre udvikling i erhvervet ved at undgå miljøforbedring.

Nogle dambrug har ikke har en miljøgodkendelse. En række ejere har ikke villet søge om godkendelse, og dermed har de standset sagen. Disse dambrug belaster vandmiljøet mere end andre dambrug, som med mindre forurening producerer langt, langt flere fisk. Almindelig godkendelse af alle dambrug vil både skabe bedre vandmiljø og bedre plads til moderne højtstående dambrug. KL støtter bæredygtig vækst i dambrugserhvervet. Forældet teknologi skal ikke fredes, som det i praksis har været tilfældet med den nuværende bekendtgørelse"

Dambrugs bekendtgørelsen fra 2012 er fortsat gældende, problemerne omkring miljøgodkendelse er fortsat reelle, derfor finder KL stadig et nyt regelgrundlag nødvendigt.

KL har noteret, at det nye bekendtgørelsesudkast indfører to reguleringsspor afhængigt af det enkelte dambrugs størrelse og afhængigt af, om der er tale om eksisterende eller nye anlæg. KL tilslutter sig denne ændring, som synes indarbejdet for at opnå tilstrækkelig tilslutning i branchen.

KL finder det rimeligt, at små dambrug i de kommende år kan godkendes eller revurderes på foderkvoteordning. KL savner dog i den forbindelse, at den ønskede udvikling bort fra forældet teknologi markeres i bekendtgørelsen. Godkendelse eller revurdering på foderkvoteordning bør for små klassiske dambrug udfases over en længere årrække. Det fremgår af udkastet, at de store dambrug skal overgå til emissionsbaseret regulering senest i 2026. KL foreslår, at bekendtgørelsen senest skal revideres i 2026 med henblik på at flere anlæg overgår til emissionsbaseret regulering eller tilsvarende.

KL bemærker afslutningsvis, at udkastet efter KL's opfattelse fører til større arbejde i kommunerne.

Venlig hilsen

Niels Philip Jensen
konsulent

Dato 23 september 2016

Sags ID SAG-2016-04322
Dok ID 2248428

E-mail NPJ@kl.dk
Direkte 3370 3750

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 1

